

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему

Трансформація художньо-композиційних характеристик стилістики
“критичний регіоналізм” в дизайні колекції сучасного жіночого одягу

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 022 Дизайн

Освітня програма Дизайн одягу

Виконала: студентка групи БДо1-22

Каріна П.М

Науковий керівник к.т.н., доц.

Яценко М.В

Рецензент доктор філософії Чуботіна І.М.

Київ 2026

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну
Кафедра мистецтва та дизайну костюма
Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)
Спеціальність 022 Дизайн
Освітня програма Дизайн одягу

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри МДК

“ ” _____
Наталія ЧУПРІНА
2026 року

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Кариній Поліні Максимівні

1. Тема кваліфікаційної роботи Трансформація художньо-композиційних характеристик стилістики “критичний регіоналізм” в дизайні колекції сучасного жіночого одягу.

Науковий керівник роботи Яценко Марина Володимирівна, к.т.н., доц. затверджені наказом КНУТД від «17» березня 2026 р. № 62-уч.

2. Вихідні дані до кваліфікаційної роботи: наукові публікації та джерела за темою, дослідження дизайну-проектування одягу, інформація про модні структури, тренди, споживачів, різновиди моделювання.

3. Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань, які потрібно розробити): Вступ, Розділ 1. Аналітичний, Розділ 2. Проектно-композиційний, Розділ 3. Конструкторський, Загальні висновки, Список використаних джерел, Додатки.

4. Дата видачі завдання лютий 2026.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапу кваліфікаційної роботи (проєкту)	Орієнтовний термін виконання	Примітка про виконання
1	Вступ		
2	Розділ 1. Аналітичний		
3	Розділ 2. Проєктно-композиційний		
4	Розділ 3. Конструкторський		
5	Висновки		
6	Оформлення (чистовий варіант)		
7	Подача кваліфікаційної роботи (проєкту) науковому керівнику для відгуку (за 14 днів до захисту)		
8	Подача кваліфікаційної роботи (проєкту) для рецензування (за 12 днів до захисту)		
9	Перевірка кваліфікаційної роботи (проєкту) на наявність ознак плагіату (за 10 днів до захисту)		Коефіцієнт подібності ____ % Коефіцієнт цитування ____ % _____
10	Подання кваліфікаційної роботи (проєкту) завідувачу кафедри (за 7 днів до захисту)		

З завданням ознайомлений:

Студент(-ка)

(підпис)

Поліна КАРІНА

(Власне ім'я та ПРІЗВИЩЕ)

Науковий керівник

(підпис)

Марина ЯЦЕНКО

(Власне ім'я та ПРІЗВИЩЕ)

АНОТАЦІЯ

Каріна П.М. Трансформація художньо-композиційних характеристик стилістики “критичний регіоналізм” в дизайні колекції сучасного жіночого одягу. – Рукопис.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальністю 022 Дизайн – Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 2026 рік.

У кваліфікаційній роботі розроблено колекцію моделей сучасного жіночого одягу для молодшої та середньої вікових груп на основі дослідження трансформацій художньо-композиційних характеристик стилістики «критичний регіоналізм» і сучасних напрямів моди. Базову модель розроблено на нетипову фігуру розміру 178-105-115. Основний зміст роботи полягає у дослідженні філософії архітектури японського митця Тадао Андо та принципів мінімалістичної естетики «джапанді» з метою їх перенесення у текстильні форми. У роботі виконано мистецтвознавчий аналіз творчого джерела, розроблено концептуальні фор-ескізи та ескізи моделей колекції, а також виконано повний комплекс проєктно-конструкторських робіт. Результатом дослідження є створення авторської колекції жіночого одягу, в якій принципи архітектурного «негативного простору», геометричні вирізи та монолітна лаконічність інтегровані у сучасний гардероб завдяки використанню принципів модульності та багатошаровості.

Ключові слова: *дизайн одягу, творча колекція, критичний регіоналізм, Тадао Андо, джапанді, жіночий одяг, архітектурний стиль, мінімалізм.*

SUMMARY

Karina P.M. Transformation of artistic and compositional characteristics of "critical regionalism" style in the design of a modern womenswear collection.

Bachelor's degree project in specialty 022 Design – Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 2026.

In the diploma project, a collection of models of modern women's clothing for the younger and middle age groups was developed based on the study of transformations of artistic and compositional characteristics of the style of "critical regionalism" and modern fashion trends. The basic model is designed for a typical figure of size 176-88-96. The main content of the work consists in the study of the architectural philosophy of the Japanese artist Tadao Ando and the principles of the minimalist aesthetics of "Japandi" in order to translate them into textile forms. The project includes an art history analysis of the creative source, the development of conceptual fore-sketches and sketches of the collection models, as well as a full complex of design and engineering work for drawings and patterns. The result of the study is the creation of an author's collection of women's clothing, in which the principles of architectural "negative space", geometric cut-outs, and monolithic laconicism are integrated into a modern wardrobe through the use of modular principles and layering.

Keywords: *fashion design, creative collection, critical regionalism, Tadao Ando, Japandi, women's clothing, architectural style, minimalism.*

ЗМІСТ

ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1. ОГЛЯДОВО-АНАЛІТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ КРИТИЧНОГО РЕГІОНАЛІЗМУ ТА СТИЛІСТИКИ ДЖАПАНДІ	11
1.1. Філософія критичного регіоналізму в архітектурі та її прояв у творчості Тадао Андо	11
1.2. Естетика стилю джапанді: колористика, фактури та мінімалізм у дизайні	16
1.3. Східні мотиви та архітектурні концепції у дзеркалі сучасних світових Тижнів Моди.....	18
1.4. Визначення портрета та сегментація потенційного споживача авторської колекції.....	23
Висновки до розділу 1	26
РОЗДІЛ 2. ХУДОЖНЬО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ АНАЛІЗ ПЕРШОДЖЕРЕЛ ДЛЯ СТВОРЕННЯ АВТОРСЬКОЇ КОЛЕКЦІЇ.....	27
2.1. Концепція поєднання архітектурної графіки Тадао Андо та колориту джапанді.	27
2.2. Специфіка та художньо-композиційні особливості деталей одягу в колекціях східного спрямування	29
2.3. Розробка ескізного проєкту та формування художньо-композиційної складової колекції	31
2.4. Відбір творчих ескізів та обґрунтування вибору моделей для матеріального втілення.....	35
2.5. Трансформація архітектурних мотивів у геометричні вирізи та лінійні акценти костюма	39
Висновки до розділу 2	42
РОЗДІЛ 3. ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКЕ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ АВТОРСЬКОЇ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ.....	43
3.1. Обґрунтування вибору текстильних матеріалів та їх властивості.....	43

3.2. Вихідні дані та аналітичний вибір методики для отримання конструкції виробів колекції.....	48
3.3. Конструкторська розробка моделей та моделювання деталей крою	50
3.4. Специфікація деталей моделей колекції.....	58
Висновки до розділу 3	60
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	61
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	63
ДОДАТКИ.....	67

ВСТУП

Актуальність теми. Сьогодні індустрія моди переживає кризу глобалізації: одяг став надто шаблонним, втратив індивідуальність і існує відірвано від культури чи контексту конкретного місця. У пошуках нових ідей дизайн одягу все частіше звертається до перевіреного часом джерела-архітектури. Одним із рішень для подолання штампованого мас-маркету є філософія критичного регіоналізму. Свого часу вона виникла в архітектурі, як протест проти однотипних скляно-бетонних будівель, запропонувавши натомість поєднувати сучасні технології з місцевими традиціями, культурою, матеріалами, текстурами та природою, чого так не вистачає сьогодні.

Актуальність цього дослідження полягає в тому, щоб перенести принципи критичного регіоналізму в дизайн жіночої колекції. Найкраще цей підхід розкриває союз архітектури Тадао Андо та стилю “джапанді”. Творчість Тадао Андо це про лаконічність, голий бетон, глибоку гру світла й тіні та геометричні прорізи для кадрування краєвиду, вони ідеально пасують філософії “джапанді”, яка об’єднала японську естетику недосконалості (вабі-сабі) та скандинавську практичність.

У проєктуванні сучасної жіночої колекції такий синтез дозволяє створити абсолютно нову естетику - інтелектуальну, структурну й архітектурну, але водночас дуже комфортну, зрозумілу та адаптовану до реального життя сучасної жінки. Практична цінність роботи полягає в розширенні меж класичного моделювання одягу. Залучення архітектури, як джерела натхнення, допомагає створювати унікальний продукт, який є якісною альтернативою сучасному швидкому споживанню.

Метою дослідження є теоретично обґрунтувати та практично розробити авторську колекцію сучасного жіночого одягу, шляхом трансформації художньо-композиційних принципів критичного регіоналізму на прикладі архітектури Тадао Андо та стилю джапанді, щоб створити новий тип архітектурного, виразного та комфортного одягу для сучасної жінки.

Завдання дослідження:

-Розібратися в суті концепції критичного регіоналізму та зрозуміти, як його філософію можна адаптувати під дизайн одягу;

-Проаналізувати ключові особливості архітектури Тадао Андо та філософію стилю джапанді, щоб використати їх як творчі джерела;

-Знайти способи втілення архітектурних елементів, таких як форми, гра світлотіні, матеріали, кольорова гамма у розробці сучасного жіночого костюму;

-Обґрунтувати вибір тканин, колористичної палітри та конструктивних рішень для створення моделей колекції;

-Розробити та практично виготовити авторську колекцію жіночого одягу, що відображатиме принципи критичного регіоналізму.

Об'єкт дослідження - проєктування колекції жіночого одягу на основі принципів критичного регіоналізму, що дозволяє поєднати сучасні тенденції моди з архітектурною філософією.

Предмет дослідження - способи перенесення філософії критичного регіоналізму, архітектурних візуалів Тадао Андо та стилю джапанді у дизайн жіночого одягу, тобто, як геометричні форми, гра світлотіні, матеріали та монохромні кольори втілюються в силуетах і крої авторської колекції.

Методи дослідження: порівняльний аналіз після вивчення принципів критичного регіоналізму для його подальшого об'єднання з баченням Тадао Андо і стилем джапанді, художнє моделювання та трансформація для переведення стилю архітектури у дизайну костюма, композиційно-графічний метод під час пошуку ідей та розробки ескізів колекції, а також конструкторський та технологічний методи для створення форм на манекені, розробки лекал і пошиву моделей із різних видів тканини.

Наукова новизна одержаних результатів: вперше зроблено спробу перенести філософію «критичного регіоналізму» у створення сучасного жіночого одягу, набуло подальшого розвитку поєднання архітектури та моди через синтез мінімалізму Тадао Андо та естетики джапанді, а також

запропоновано нові прийоми моделювання через геометричні вирізи, нашарування та контраст тканин, які дозволяють передати ефект гри світла та тіні і передати природні матеріали.

Практичне значення одержаних результатів: головним підсумком роботи стала готова авторська колекція жіночого одягу, яка демонструє новий підхід до створення лаконічного та функціонального гардеробу, при цьому всі створені напрацювання - від ескізів до лекал, можуть використовуватися у практичній діяльності дизайнерських студій, ательє та брендів одягу, які виготовляють колекції прет-а-порте, а також у навчальному процесі студентів під час вивчення дизайнерських дисциплін.

Апробація результатів дослідження. Ескізний проєкт та виготовлену колекцію моделей було представлено у програмі XXVI Міжнародного конкурсу молодих дизайнерів-модельєрів «Печерські каштани» (Київ, КНУТД, 2026 р.).

Структура та обсяг роботи.

Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів з висновками, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг кваліфікаційної роботи складає 78 сторінок; обсяг основної частини роботи – 66 сторінок; додатки складають 12 сторінок.

РОЗДІЛ 1. ОГЛЯДОВО-АНАЛІТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ КРИТИЧНОГО РЕГІОНАЛІЗМУ ТА СТИЛІСТИКИ ДЖАПАНДІ

Сучасний дизайн перебуває у постійному пошуку балансу між глобалізацією, яка робить все навколо однотипним, та прагненням зберегти унікальну локальну ідентичність. У цьому контексті особливого значення набувають просторові мистецтва, такі як архітектура та інтер'єрний дизайн, які першими реагують на зміни у світосприйнятті людини та сучасні тренди. Для того, щоб зрозуміти, як архітектурні форми та філософські концепції можуть трансформуватися у дизайн жіночого одягу, потрібно детально проаналізувати два культурні джерела: концепцію критичного регіоналізму та естетику стилю джапанді.

Обидва напрями, попри різне походження, мають спільне ядро – вони заперечують надмірну декоративність, ставлять у центр людину, її відчуття та взаємодію з матеріальним світом. Дослідження їхньої філософії, композиційних прийомів, роботи з фактурами та колористикою дозволить створити теоретичний фундамент для проєктування авторської колекції одягу, де текстиль стає аналогом архітектурного простору.

1.1 Філософія критичного регіоналізму в архітектурі та її прояв у творчості Тадао Андо

Критичний регіоналізм виник не просто як нова стилістична течія, а як архітектурний протест проти «міжнародного стилю», що штампував міські ландшафти й позбавляв їх локальної ідентичності. Фундаментом для розуміння цього напрямку є праці британського історика та теоретика архітектури Кеннета Фремптона, зокрема його знакова праця «На шляху до критичного регіоналізму: шість точок для архітектури опору» (1983)[2]. Фремптон визначає цей підхід як форму культурного супротиву глобалізації.

Він наголошує, що архітектура має свідомо балансувати між прогресивними світовими технологіями та унікальними географічними, кліматичними і топографічними особливостями конкретного місця. При цьому Фремpton застерігає від сліпого, ностальгічного копіювання народних мотивів чи історичного реконструкторства, закликаючи натомість до «подвійної медіації» - взаємопроникнення глобальних архітектурних тенденцій (новітніх матеріалів, технологій) та локальних контекстуальних чинників (специфіки ландшафту, місцевих традицій і клімату) (додаток А).

Ідею подвійної медіації доповнюють дослідники Александер Цоніс та Ліан Лефевр- це автори, які першими в 1981 році ввели термін «критичний регіоналізм у своєму знаковому есе «Сітка та шлях» («The Grid and the Pathway»), опублікованому в журналі *Architecture in Greece* [4]. У розумінні авторів цей підхід означає гармонію та баланс між сучасними технологічними трендами та місцевою автентикою. Вони пропонують використовувати метод дефаміліаризації (осторонення). Його суть полягає в тому, що знайомі регіональні елементи та образи деконструються, очищуються від буквального етнічного контексту і збираються наново в абсолютно незвичних формах. Такий прийом дозволяє по-новому відчувати культурні корені крізь призму сучасного дизайну. Згодом ці ідеї знайшли детальне відображення в їхній книзі «*Architecture of Regionalism in the Age of Globalisation: Peaks and Valleys in the Flat World*» (2020) [5], де архітектура регіоналізму розглядається як головний захист культурної ідентичності та розмаїття в часи безконтрольної глобалізації. Дослідники також звертаються до класичних витоків архітектурної теорії, зокрема до думок Вітрувія. Вони нагадують, що різноманітність в архітектурі – це природний результат фізичних, ментальних та поведінкових особливостей людей, які напряду залежать від географії, клімату й ландшафту рідного краю.

Найбільш виразно та концептуально філософія критичного регіоналізму втілена у творчості японського архітектора Тадао Андо, чий метод аналізує Кеннет Фремpton у своїй монографії «*Tadao Ando: Buildings, Projects,*

Writings» [3]. Підхід Андо базується на радикальному очищенні форми, де панують бездоганна геометричність, оголений гладкий бетон та активне залучення природних стихій — світла, води й вітру. Як зазначає Фремpton, Андо не відтворює візуальні цитати традиційної японської архітектури, але зберігає її глибинну сутність: культ тиші, медитативність простору та філософський зв'язок людини з природою.

Яскравим прикладом цього є знаменитий житловий будинок «Azuma House» в Осаці (рис. 1.1), де архітектор повністю закрив фасад від гамірного міста глухою бетонною стіною, але залишив відкритим внутрішній дворик-патіо. Щоб перейти з однієї кімнати до іншої, мешканці змушені виходити на вулицю, буквально взаємодіючи з дощем, сонцем чи вітром. Бетонні стіни Андо, завдяки бездоганній шліфовці, перестають бути брутальними; вони працюють як живі полотна, на яких сонячне світло протягом дня малює мінливі графічні візерунки з тіней.

Рис. 1.1. Azuma House [3]

Цей аспект надзвичайно вдало перекладається на мову дизайну одягу, адже асиметрія, вирізи (cut-outs) та гра з прозорістю — це класичні прийоми у конструюванні сучасного костюма.

Важливим внеском Андо в архітектурну мову критичного регіоналізму є його специфічна робота з просторовими ілюзіями. Архітектор віртуозно використовує концепцію «негативного простору» - коли порожнеча або відсутність матеріалу стає самостійним композиційним елементом, наприклад як в його відомій роботі “Poly Grand Theater” в Шанхаї, 2014 р.(рис.1.2).

Рис. 1.2. Poly Grand Theater [3]

Андо досягає цього за допомогою складних асиметричних вирізів у монолітних бетонних об'ємах та несподіваного впровадження скляних площин. Замість того, щоб ділити простір на глухі зони, він прорізає у стінах вузькі геометричні щілини, стрічкові вікна або складні асиметричні отвори. Через ці вирізи промені світла падають під гострими кутами, створюючи динамічні світлові колони та оптичні ілюзії: важкий бетон візуально втрачає масивність і здається невагомим, а межі між внутрішнім і зовнішнім світом повністю стираються.

Поєднання скла та бетону у творчості Андо працює як інструмент подвійності. Скло, з одного боку, відображає небо й навколишній ландшафт,

створюючи ілюзію розчинення архітектури, а з іншого — пропускає світло всередину, де воно стикається з глухою стіною й породжує глибоку архітектурну тінь. У працях теоретиків архітектури зазначається, що тінь у просторах Андо — це не просто відсутність світла, а майже відчутна на дотик матерія, яка структурує простір та змінює його пропорції залежно від часу доби. Асиметрія вирізів порушує передбачуваність класичної коробки будинку, змушуючи глядача постійно змінювати фокус сприйняття і відкривати нові просторові плани [6].

Для проектування сучасної жіночої колекції одягу цей спектр прийомів є прямим творчим інструментарієм. Принцип асиметричних вирізів Андо трансформується у концептуальні деструктивні елементи крою: сміливі вирізи на ліфті, спині чи рукавах, які оголюють тіло, перетворюючи його на частину композиції (аналог двори́ка-патіо). Гра скла та бетону перекладається через поєднання полярних за фактурою матеріалів — накладання прозорих, невагомих тканин (органзи, сітки, тонкого шовку) на цупкі, тримаючі форму архітектурні матеріали (денім, костюмна тканина, вовна чи сукно). Прозорі шари створюють просторову ілюзію глибини, а асиметричні лінії крою та нашарування матеріалів генерують природні тіні у складках одягу.

Для проектування сучасної жіночої колекції одягу цей синтез теорії та практики відкриває цікавий аналітичний інструмент. Концепція дефаміліаризації дозволяє відмовитися від банального використання етно-декору в костюмі на користь глибинної трансформації форми і крою. Архітектурна логіка Тадао Андо перекладається на мову дизайну одягу через тектоніку крою, чіткість силуетних ліній та гру з фактурами тканини. Одяг, подібно до просторів Андо, починає жити завдяки внутрішній конструкції, контрасту, асиметрії, де складки тканини стають аналогами бетонних поверхонь, що ловлять світло й тінь [9].

1.2 Естетика стилю джапанді: колористика, фактури та мінімалізм у дизайні

Якщо концепція критичного регіоналізму, яку ми розглянули через архітектуру Тадао Андо, дає майбутній колекції чітку основу та форму, то стиль джапанді (Japandi) допомагає зробити її м'якою, зручною та приємною на дотик. Цей напрям у дизайні є набагато ширшим, ніж просто модне поєднання скандинавського та японського інтер'єрів. Це особливий погляд на світ, де об'єдналися японська філософія *вабі-сабі* (вміння бачити красу в простих, природних і недосконалих речах) та скандинавське поняття *хюгге* (прагнення до домашнього затишку, тепла та повсякденного комфорту) [17].

Поява джапанді в дизайні сучасного одягу показує, як дві абсолютно різні та географічно далекі культури знайшли спільні цінності — повагу до внутрішнього світу людини та любов до природи. Скандинавський практичний підхід звільняє японський мінімалізм від зайвої суворості та жорстких правил, роблячи речі зручнішими й практичнішими. Водночас східна філософія наповнює прості європейські речі глибоким змістом і дизайном. У контексті створення жіночого гардероба джапанді перетворюється на філософію свідомого вибору. Одяг тут сприймається як затишний особистий простір жінки, як захисний кокон, у якому вона почувається впевнено та спокійно серед галасливого міста.

Для того, щоб зрозуміти, як джапанді працює в дизайні одягу, важливо порівняти його з класичним західним мінімалізмом [23]. Звичайний європейський мінімалізм завжди прагне до ідеалу: він любить гладкі глянцеві поверхні, бездоганно рівні лінії та чіткі геометричні форми. Такий одяг часто виглядає бездоганно, але холодно та відсторонено. Натомість мінімалізм у стилі джапанді, завдяки філософії *вабі-сабі*, є «живим» та людським. Одяг у цьому стилі не намагається бути ідеальним чи приховувати те, як він зроблений. Навпаки, маленькі вузлики на лляній нитці, легка природна зім'ятість чи нерівномірний колір тканини стають його головними

прикрасами. Це сміливий протест проти однакового, бездушного одягу з мас-маркету, який швидко втрачає свій вигляд.

Колірна гама в стилі джапанді повністю відмовляється від яскравих, штучних або кислотних кольорів. Це рішення логічно продовжує ідеї архітектора Тадао Андо, який будував свої споруди з монохромного сірого бетону. Проте якщо в архітектурі Андо ми бачимо лише відтінки сірого, які змінюються залежно від сонця, то палітра джапанді в одязі стає м'якшою та ближчою до землі. Дизайнери використовують приглушені, природні відтінки: колір незабарвленого сурового льону, теплий пісочний, м'який молочний, колір річкового каменя, сухого моху, теракоти та глибокий графітовий або вугільно-чорний. Ці кольори заспокоюють, допомагають розслабитися та дарують відчуття захищеності. Одяг таких відтінків не привертає зайвої агресивної уваги й гармонійно вписується в будь-яке оточення.

Оскільки дизайн речей у стилі джапанді залишається дуже простим і лаконічним, на перший план виходять приємна тактильність і натуральність фактур. Замість блискучих деталей, принтів чи яскравого декору, головну роль грає сама тканина. Дизайнери обирають матеріали з виразним характером та шорсткою поверхнею: грубий матовий льон, натуральне конопляне полотно, м'яку бавовну, жатий шовк і вовну нерівного прядіння (наприклад, букле). Ці тканини мають об'ємну структуру, яка гарно грає зі світлом і тінню, подібно до того, як сонячні промені підкреслюють текстуру бетонних стін у будівлях Тадао Андо. Такий одяг «живе» і рухається разом із жінкою: він утворює красиві м'які складки, природно мнеться під час сидіння та з роками стає лише кращим, набуваючи вигляду улюбленої, обжитої речі.

Сучасний мінімалізм в одязі через призму джапанді стає дуже людським і орієнтованим на реальне життя. Кожна конструктивна лінія, шов, форма кишені чи спосіб обробки краю має своє логічне пояснення та функцію. Тут немає деталей, зроблених просто «для краси». Це філософія відмови від усього зайвого, щоб звільнити простір навколо тіла. Одяг у стилі джапанді ніколи не сковує рухів. Він пропонує вільні архітектурні силуети (такі як оверсайз, прямі

лінії, овальні форми), які м'яко огортають фігуру. Вони не роблять акцент на підкресленій сексуальності, а натомість виводять на перший план внутрішню силу, впевненість і спокій жінки.

Таким чином, для створення сучасної колекції жіночого одягу естетика джапанді стає саме тим містком, який допомагає «олюднити» сувору й монументальну архітектуру критичного регіоналізму. Вона переносить складні інтелектуальні ідеї Тадао Андо у площину щоденного комфорту та тілесних відчуттів. Одяг у такій колекції перестає бути просто черговою “швидкою” модою, а перетворюється на заяву про те, як важливо зберігати внутрішній баланс, тишу та гармонію у нашому хаотичному сучасному світі.

1.3 Східні мотиви та архітектурні концепції у дзеркалі сучасних світових Тижднів Моди

Сьогодні мода на світових тижнях моди все далі відходить від простого копіювання яскравих етнічних візерунків. Замість цього дизайнери намагаються зазирнути глибше — в саму філософію Сходу, де панують спокій, тиша та повага до простору. Цей тренд дуже перегукується з тим, як працює в архітектурі Тадао Андо: головне не те, чим заповнена тканина, а те, яку атмосферу одяг створює навколо людини. Чистий мінімалізм і так званий стиль джапанді стали справжньою базою для багатьох сучасних колекцій.

Яскравим прикладом такого підходу є бренд The Row на Тижні моди в Парижі 2025 (рис.1.3). Дизайнери цієї марки практично не використовують декоративні елементи. Вони створюють речі, які нагадують сучасні архітектурні споруди: вільні пальта з ідеальними лініями, широкі штани, що м'яко спадають донизу, та сукні, які тримають форму завдяки щільній тканині. Тут панує японське поняття «Ма» — коли вільний простір між тілом і тканиною працює на загальний образ, даючи людині відчуття свободи.

Рис.1.3. Бренд The Row 2025 [41]

Чудовим прикладом того, як східна філософія та архітектурна чистота виглядають на практиці, є колекції з Шанхайського тижня моди. Бренд Ya Yi (колекція 2025 року) (рис. 1.4) ідеально передає естетику джапанді та чистий мінімалізм. Їхній одяг побудований на поєднанні чітких ліній і неймовірно м'яких, затишних силуетів. Це речі, у яких немає жодної агресії чи кричущих елементів — усе дуже спокійно, врівноважено і функціонально, що якраз і відображає суть критичного регіоналізму, коли глобальний сучасний крій адаптується під східне світовідчуття.

Рис. 1.4. Ya Yi 2025 [45]

У цьому ж руслі працює бренд Нему (колекція 2025 року), який також представлений у Шанхаї. Вони демонструють витончений стиль джапанді через призму легкості та свободи руху. Вільні форми, багатошаровість, що не обтяжує фігуру, та використання натуральних матеріалів створюють відчуття гармонії між людиною та її одягом. Дизайн бренду нагадує природний мінімалізм, де кожна деталь здається простою, але несе в собі глибокий спокій (рис. 1.5).

Рис. 1.5. Нему 2025[44]

Коли ми говоримо про природність та архітектурність текстур, варто згадати колекцію Jason Wu 2024 року (рис. 1.6). Дизайнер майстерно переніс природні фактури та текстури безпосередньо на текстиль. Завдяки особливій обробці тканин, речі нагадують природні поверхні — десь шорсткі, як необроблений камінь чи бетон у будівлях Тадао Андо, десь м'які, як зморшки на воді. Це показує, що мінімалізм може бути живим і чуттєвим саме завдяки фактурі матеріалу, а не за рахунок зайвого декору.

Рис. 1.6. Jason Wu 2024 [42]

Трансформація східних мотивів відбувається навіть у спортивній та вуличній моді, що підтверджує Chinese New Year Collection від Adidas, 2025 (рис. 1.7). Замість банальних новорічних принтів, бренд переосмислив традиційні елементи через сучасний графічний та конструктивний дизайн. Східна символіка тут подана дуже делікатно, через лаконічні лінії, функціональні деталі та стилізовану графіку, що робить цей одяг практичним для глобального міського середовища, але з чітким поважним акцентом на культурне коріння.

Рис. 1.7. Adidas 2025 [43]

На Тижні моди 2025 філософію східного мінімалізму часто підхоплюють бренди на кшталт Jil Sander (рис. 1.8). Їхні колекції — це маніфест чистоти. Вони використовують природні, спокійні кольори (молочний, сірий, графітовий, бежевий), які є основою стилю джапанді. Кожна деталь у такому одязі - будь то незвичний виріз на спині чи глибока складка на штанах — виглядає як продумане архітектурне рішення.

Рис. 1.8. Jil Sander 2026 [41]

Ще один важливий приклад — колекції японського бренду Issey Miyake. 2025р. (рис. 1.9). Їхній дизайн завжди будується на межі між модою та чистою архітектурою. Замість складного крою вони часто використовують один шматок тканини або фірмове плісування, яке трансформується під час руху. Одяг ніби «живе» разом із тілом, створюючи нові геометричні форми при кожному кроці. Це дуже схоже на те, як Тадао Андо грає зі світлом у своїх бетонних будівлях: конструкція залишається простою, але ефект від неї постійно змінюється залежно від навколишнього середовища.

Рис.1.9. Issey Miyake, 2025 [42]

Аналіз цих світових колекцій показує, що сучасний фешн-простір дуже чутливий до ідей критичного регіоналізму. Дизайнери беруть традиційну східну стриманість, поєднують її з глобальними трендами на комфорт і створюють речі, у яких форма, лінія та простір значать набагато більше, ніж яскравий колір. Саме цей баланс архітектурної чіткості та затишної простоти стає основою для проєктування авторської колекції (додаток Б).

1.4 Визначення портрета та сегментація потенційного споживача авторської колекції

Проєктування сучасної колекції одягу неможливе без чіткого розуміння того, для кого саме створюються ці речі. Оскільки концепція колекції балансує на межі архітектурного мінімалізму, філософії «джапанді» та ідей критичного регіоналізму, її споживач — не просто середньостатистичний покупець мас-маркету. Це людина з особливим світоглядом, яка шукає в одязі не стільки

статус чи швидкі тренди, скільки внутрішній комфорт, сенс і естетичне задоволення.

Для глибшого аналізу потенційну аудиторію було поділено за кількома основними критеріями.

Демографічні та соціально-економічні характеристики. Основним сегментом споживачів є молоді жінки та жінки середнього віку (орієнтовно від 22 до 40 років). Зазвичай це жительки великих міст і мегаполісів. За родом діяльності вони найчастіше пов'язані з креативними індустріями, інтелектуальною працею або сферою культури: архітекторки, дизайнерки, журналістки, психологи, ІТ-фахівчині чи фрілансерки.

Рівень доходу оцінюється як «середній» і «вище середнього». Це фінансово незалежні жінки, які готові інвестувати в якісний, продуманий одяг, що слугуватиме не один сезон, замість купівлі великої кількості дешевих речей на кілька тижнів.

Психографічний портрет та життєві цінності. За психотипом наша потенційна споживачка — інтелектуалка, схильна до усвідомленого способу життя. Їй близькі філософія «повільної моди» (slow fashion) та концепція екологічного споживання. Вона цінує свій внутрішній спокій, гармонію і не намагається нікому нічого доводити за допомогою кричущих логотипів чи надмірного декору.

Головні цінності для неї:

- Свобода та простір. Їй важливо відчувати повітря навколо себе — як у житті, так і в одязі (що безпосередньо відсилає до архітектурного поняття «Ма»).
- Автентичність. Вона шукає речі з історією та сенсом, які підкреслюють її індивідуальність, але залишають простір для самовираження.
- Естетика простоти. Вона бачить красу в чистоті ліній, складних природних відтінках (молочний, графітовий, відтінки бетону та дерева) та цікавих фактурах.

Лайфстайл (стиль життя). Життя такої жінки динамічне, але впорядковане. Її день може починатися з робочої зустрічі чи кави в урбаністичному кафе, продовжуватися в офісі або коворкінгу, а завершуватися відкриттям художньої виставки, лекцією з архітектури чи вечерею з друзями.

Через такий насичений графік вона потребує практичного й універсального гардеробу. Їй потрібні речі-трансформери, які легко адаптуються до різних ситуацій протягом дня. Наприклад, вільні архітектурні штани вдень працюють у затишному робочому образі, а ввечері, поєднані з топом із виразним геометричним вирізом, перетворюються на витончений святковий комплект. Вона часто подорожує, відвідує культурні заходи, цікавиться сучасним мистецтвом і дизайном інтер'єрів у стилі джапанді, тому її одяг має бути водночас комфортним для руху і візуально бездоганним.

Поведінка під час покупки. При виборі одягу цей споживач одночасно керується раціональним та естетичним підходом.

Вона звертає увагу на:

1. Якість матеріалів і тактильність. Для неї важливо, як тканина відчувається на тілі (м'якість еластичного трикотажу, фактурність костюмної вовни).

2. Оригінальність конструкції. Її приваблює складний крій при загальній візуальній простоті виробу - чисті обробки країв, незвичні лінії швів, закладені складки.

3. Функціональність. Можливість міксувати елементи колекції між собою для створення різних за настроєм образів є вирішальним фактором.

Таким чином, розроблювана авторська колекція ідеально відповідає запитам сучасної міської жінки, яка шукає баланс між високою архітектурною естетикою Сходу та практичним затишком Заходу, прагнучи виразити через свій одяг внутрішню свободу і витончений смак (додаток В).

Висновки до розділу 1

У першому розділі роботи було проведено детальне теоретичне дослідження, яке стало надійною основою для розроблення концепції майбутньої колекції жіночого одягу. Головна увага була приділена вивченню архітектурної творчості Тадао Андо, яка є яскравим прикладом філософії критичного регіоналізму. Його вміння поєднувати чіткі геометричні форми, гру природного світла й тіні, ефект порожнього простору та грубу, виразну текстуру матеріалів підказали цікаві творчі рішення для дизайну одягу. Ці ідеї дозволяють по-новому подивитися на конструкцію костюма, використовуючи незвичні лінії крою, поєднання щільних і прозорих тканин, а також асиметрію. Щоб зробити складні архітектурні ідеї ближчими до реального життя, цей підхід було поєднано з популярним стилем джапанді. Цей напрям, що гармонійно поєднує японську стриманість та скандинавську практичність, допоміг визначити конкретні художні орієнтири для майбутніх моделей. Ними стали лаконічний і зрозумілий крій, м'які природні кольори, увага до затишку та функціональності кожної речі. Таким чином, джапанді виступає містком, який перетворює сувору архітектурну геометрію на зручний та стильний повсякденний гардероб.

Важливим етапом роботи став аналіз сучасних світових тижнів моди, який підтвердив, що поєднання східних мотивів та архітектурних форм в одязі сьогодні є дуже популярним і затребуваним трендом. Багато відомих дизайнерів розглядають одяг як своєрідну рухому архітектуру тіла, що підтверджує художню та комерційну перспективність обраної теми.

Крім творчої складової, у розділі було детально досліджено ринок та визначено портрет потенційної клієнтки, для якої створюється колекція. Це сучасна, освічена жінка з гарним смаком, яка шукає в одязі не просто гарні речі, а унікальний стиль, інтелектуальний підтекст та максимальний комфорт. Вона сприймає свій гардероб як спосіб виразити внутрішню силу та гармонію. У підсумку, весь зібраний аналітичний матеріал повністю довів актуальність обраної теми та надав чіткі практичні орієнтири для переходу до наступного кроку — створення ескізів, моделювання та конструювання самої колекції одягу.

РОЗДІЛ 2. ХУДОЖНЬО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ АНАЛІЗ ПЕРШОДЖЕРЕЛ ДЛЯ СТВОРЕННЯ АВТОРСЬКОЇ КОЛЕКЦІЇ

2.1. Концепція поєднання архітектурної графіки Тадао Андо та колориту джапанді

Проектування авторської колекції сучасного жіночого одягу вимагає не просто механічного поєднання елементів дизайну, а створення цілісної творчої концепції. У цій роботі художньо-проектна ідея базується на поєднанні монументальної, чіткої архітектурної графіки Тадао Андо та м'якого, природного колориту і філософії стилю джапанді (Додаток Г). Такий підхід дозволяє розв'язати головне завдання колекції - перенести масштабні та суворі архітектурні образи у площину жіночого одягу, зробивши речі концептуальними, але водночас комфортними та людяними.

Першим фундаментальним джерелом натхнення є архітектура Тадао Андо. Його творчий метод унікальний тим, що він будує простір за допомогою чистих геометричних ліній, прямих кутів та ідеальних кіл, реалізованих у монолітному бетоні. У графіці та кресленнях майстра кожен штрих має залізобетонну логіку. Особливе місце в його архітектурі посідають лінії опалубки та технологічні отвори в бетоні, які утворюють чітку, ритмічну сітку на стінах будівель. Цей суворий графічний ритм стає основою конструктивної побудови авторської колекції одягу [7].

У процесі моделювання архітектурна графіка Андо трансформується у лінії крою, геометричні силуети, конструктивні шви та декоративні відстрочки. Прямі лінії стін втілюються у видовжених силуетах суконь, а круглі вікна та отвори в бетоні знаходять своє відображення у формі вирізів та плавних лініях крою оверсайз-моделей. Таким чином, одяг отримує внутрішню силу, дисципліну та чітку архітектурну структуру.

Проте, щоб колекція не виглядала занадто жорсткою чи відстороненою, концепція передбачає використання другого джерела — колориту та філософії

стилю джапанді. Джапанді виступає в ролі емоційного та тактильного балансу. Якщо графіка Тадао Андо відповідає за каркас, форму та лінії речей, то колорит джапанді наповнює цю форму життям, теплом і м'якістю.

Колірне рішення колекції базується на витонченій монохромній палітрі, що будується на нюансових переходах між сірим і чорним. Такий вибір безпосередньо відтворює колористику архітектурних об'єктів Тадао Андо, проте через призму джапанді ця гама позбавляється промислової холодності й набуває природної глибини та м'якості. Замість агресивного чорного та штучного індустріального кольору, концепція пропонує складні, «живі» та заспокійливі відтінки: колір мокрого річкового каменю, графітовий, глибокий попелястий, антрацитовий, колір деревного вугілля та сажі.

Чорний колір у колекції виступає не просто фоном, а важливим графічним інструментом, запозиченим із креслень та архітектурної графіки Андо. Він фіксує межі форми, підкреслює лінії крою та створює виразні акценти, подібні до глибоких тіней у прорізах бетонних стін. Водночас сірий колір відповідає за об'єм та м'якість. Така колористика робить колекцію візуально стриманою, продуманою та дарує жінці відчуття абсолютної впевненості, спокою та внутрішньої сили. Завдяки використанню фактурних матеріалів, сіро-чорна гама джапанді не виглядає пласкою чи одноманітною. Світло, потрапляючи на структуровану костюмну тканину та проникаючи крізь делікатну еластичну сітку, створює безліч м'яких напівтонів і глибоких оптичних ефектів.

Важливим моментом концепції є те, як архітектурна графіка взаємодіє з пластикою м'яких тканин у дусі джапанді. Жорстка лінія креслення, перенесена на м'яку тканину втрачає свою агресивність. Вона стає живою: рухається разом із тілом, утворює м'які складки та заломы, які змінюються залежно від освітлення. Це пряма відсилка до того, як Тадао Андо впускає сонячне світло та вітер у свої бетонні споруди, змушуючи статичну архітектуру «дихати». В колекції цю роль світла виконує сама жінка та ретельно підібрані фасон і тканини - її рух оживляє архітектурні лінії крою.

Таким чином, концепція поєднання архітектурної графіки Тадао Андо та колориту джапанді дозволяє створити сучасний жіночий одяг нового типу. Це гардероб для інтелектуальної жінки, яка цінує чистоту ліній, лаконічність і концептуальність, але не готова жертвувати власним затишком. Поєднання суворої геометрії Сходу з теплим мінімалізмом Півночі створює унікальний художній образ колекції, де кожна річ є маленьким архітектурним простором, створеним для балансу та гармонії людини.

2.2. Специфіка та художньо-композиційні особливості деталей одягу в колекціях східного спрямування

Коли ми аналізуємо одяг східного спрямування або речі, натхненні чистою архітектурою, стає зрозуміло: кожна деталь у них з'являється не просто так. Тут немає випадкових ліній чи суто декоративних «прикрас». Художня виразність такого одягу будується на внутрішній логіці крою, грі пропорцій, асиметрії та тому, як саме оброблені окремі вузли виробу. Це повністю збігається з підходом архітектора Тадао Андо, де краса будівлі криється в чистоті її бетонних форм та лініях світла, а не в зовнішньому декорі [9].

Однією з головних особливостей крою в таких колекціях є робота з об'ємом і глибокими складками. Замість того, щоб жорстко підкреслювати контури тіла, дизайнери використовують м'які, але чітко закладені складки по лінії талії чи на плечах. У широких штанах східного типу такі складки створюють правильний архітектурний об'єм. Коли людина стоїть, її одяг виглядає статичним і стриманим, наче монолітна споруда. Але під час ходьби ці складки розкриваються, створюючи гарний рух тканини та змінюючи її пропорції. Це живе втілення ідеї вільного простору, де між тілом і одягом завжди залишається повітря.

Друга важлива художня особливість — геометричні вирізи та використання асиметрії. У східній філософії ідеальна симетрія часто

вважається не живою, тому дизайнери сміливо порушують баланс. Це може бути нерівна лінія низу, асиметричний запах, що нагадує крій традиційного кімоно, або несподівані вирізи на спині чи по боках виробу. Такі вирізи працюють як «вікна» в архітектурі: вони відкривають окремі ділянки тіла, створюючи цікавий контраст між глухою, закритою тканиною та оголеною шкірою. Гра світла і тіні на таких конструктивних елементах робить річ об'ємною та багатовимірною.

Окрему увагу в колекціях східного мінімалізму приділяють специфічним вузлам обробки [33]. Оскільки стиль джапанді вимагає абсолютної чистоти, класичні видимі шви чи масивні деталі часто ховаються або переосмислюються. Для цього використовуються такі прийоми:

Чисті, непомітні обробки країв. Замість звичайного підгинання тканини, краї горловини, пройми чи вирізів обробляють за допомогою плоских внутрішніх обшивок. Це дозволяє зберегти ідеальну графічність ліній, щоб ніщо не відволікало око від форми виробу.

Приховані або лаконічні застібки. Гудзики та блискавки або повністю ховаються під планки, або перетворюються на акцент.

Комбіновані елементи поясу. Часто в одному виробі поєднують чіткий, плоский класичний пояс спереду та приховану еластичну тасьму (резинку) по боках чи ззаду. Це дозволяє зберегти суворий зовнішній вигляд речі, але робить її максимально зручною та адаптивною до різних типів фігури.

Також художню роль відіграють функціональні накладні елементи та кишені. Якщо вони з'являються в моделях, то мають велику графічну форму — наприклад, глибокі кишені у бічних швах штанів, які майже непомітні у спокійному стані, але додають виробу практичності.

Таким чином, специфіка деталей у колекціях східного спрямування полягає в тому, що кожен конструктивний вузол працює над створенням єдиного художнього образу. Складний геометричний крій, приховані елементи обробки та баланс між закритими й відкритими зонами дають змогу

створити інтелектуальний одяг, у якому лаконічність форми компенсується глибоким внутрішнім змістом.

2.3. Розробка ескізного проєкту та формування художньо-композиційної складової колекції

Процес проєктування сучасної колекції одягу вимагає не лише креативного мислення, а й чіткої художньо-композиційної структури, що відповідає стилю життя та запитам сучасного споживача. Створення ескізного проєкту базується на балансі між концептуальним мистецтвом і функціональністю, де кожен блок колекції відображає певну життєву ситуацію, емоційний стан або функціональну потребу. Формування художньо-композиційної складової відбувається через роботу з пропорціями, силуетами, кольоровою палітрою та фактурами тканин, що дає змогу об'єднати окремі моделі в цілісну гармонійну історію. Нижче наведено ключові структурні блоки, що формують архітектуру колекції та визначають специфіку ескізного проєктування в різних життєвих сценаріях.

Інтелектуальний діловий гардероб. Концепція: Одяг для робочих буднів, ділових зустрічей, презентацій проєктів чи лекцій. Це не класичний нудний дрес-код, а деконструйована класика (рис. 2.1).

Рис. 2.1. Інтелектуальний діловий гардероб

Образи для культурних подій. Концепція: Споживач веде активне культурне життя - від відкриття виставок до архітектурних заходів. Тут потрібен неординарний концептуальний одяг, який допомагає виділитися в творчому середовищі (рис. 2.2).

Рис. 2.2. Образи для культурних подій

Комфортний одяг для творчої рутини. Концепція: образи для щоденної роботи в майстерні, студії чи за комп'ютером, де на першому місці — свобода рухів, але з дотриманням естетики (рис. 2.3).

Рис. 2.3. Комфортний одяг для творчої рутини

Динамічні образи для міста. Концепція: одяг для переміщення мегаполісом - від кав'ярні до книжкового магазину чи парку. Поєднання стилю та практичності (рис. 2.4).

Рис. 2.4. Динамічні образи для міста

Вечірній концептуальний вихід. Концепція: урочисті події, благодійні вечори або закриті вечори. Це особливе вбрання для важливих подій, яке вражає своїм незвичним кроєм, елегантністю та грою світла й тіні (рис. 2.5).

Рис. 2.5. Вечірній концептуальний вихід

Одяг для замиського відпочинку/ретриту. Концепція: оскільки колекція надихається джапанді, де важлива єдність з природою, цей блок присвячений відпочинку наодинці з собою, поїздкам за місто, чаюванням, медитаціям чи відпочинку в еко готелях, поруч з надихаючими краєвидами (рис. 2.6).

Рис. 2.6. Одяг для замиського відпочинку/ретриту

Одяг для подорожей та відряджень. Концепція: споживачка часто літає чи подорожує у справах. Одяг має бути зручним для транзиту (аеропорт, потяг), але виглядати бездоганно одразу після прибуття (рис. 2.7).

Рис. 2.7 Одяг для подорожей і відряджень

Кожен із цих семи тематичних блоків стає важливою ланкою у загальній структурі ескізного проектування. Вони демонструють, як одна ідея може трансформуватися відповідно до різних потреб людини, забезпечуючи цілісність художнього сприйняття та функціональну різноманітність колекції. Завдяки такому підходу художньо-композиційна складова набуває глибини, а колекція стає гармонійним відображенням внутрішнього світу та стилю життя її власника.

2.4. Відбір творчих ескізів та обґрунтування вибору моделей для матеріального втілення

Етап розробки ескізного проекту є практичним завершенням художньо-композиційного аналізу, де теоретичні концепції критичного регіоналізму та філософія джапанді набувають конкретних матеріальних форм. Широкий пошук і велика кількість різноманітних ескізів допомогли поглянути на колекцію з різних боків і обрати саме ці п'ять моделей. Вони найкраще передають головну ідею та задум проекту, але водночас залишаються зручними для життя. Такий вибір дозволив прибрати все зайве й залишити лише ті образи, які разом виглядають як ідеальна, цілісна історія. Творчий процес створення авторської колекції вечірньо-повсякденного одягу базувався на пошуку балансу між строгими лініями сучасної архітектури та затишним, природним мінімалізмом. Ескізне проектування дозволило послідовно розгорнути головну ідею від першої моделі до фінального образу, сформувавши цілісну й гармонійну художню структуру.

Композиційне моделювання колекції будується на взаємодії п'яти жіночих образів (рис. 2.8), які не просто повторюють один одного, а розвивають спільну тему в різних пропорціях і силуетах. Головним художньо-композиційним засобом тут виступає ритм — ритмічне повторення графічних

ліній, вирізів та вузлів-бантів, що об'єднує всі моделі в один дизайнерський ряд. Кожен образ розроблено з урахуванням сучасного принципу капсульності, за якого речі можуть легко адаптуватися до різних життєвих ситуацій (від денного ділового контексту до вечірнього виходу).

Рис. 2.8. Авторська колекція в стилістиці критичного регіоналізму

Аналізуючи сформований ескізний проєкт, можна чітко простежити логіку побудови колекції:

Перша модель (коротка чорна сукня-футляр із довгим прозорим шлейфом-спідницею) задає тон усій лінійці. Вона демонструє чітку, глуху структуру верхньої частини костюма, яка несподівано переходить у легку, напівпрозору нижню частину. Особливим акцентом є декоративно-конструктивний елемент на шиї, що нагадує м'яку об'ємну лінію чи архітектурну деталь.

Друга модель (коротка чорна сукня-кімоно з широкими рукавами та акцентним поясом) вносить у колекцію виразні нотки традиційного японського крою, що є основою стилістики джапанді. Вільна пластика

тканини та глибокий V-подібний виріз створюють м'яку гру світла й тіні у складках одягу, врівноважуючи загальну суворість графічних ліній.

Третя модель (сіра мінісукня з вертикальним розрізом та бантами) є втіленням концептуального мінімалізму. На фоні стриманого сірого кольору, який асоціюється з фірмовим «чистим бетоном» Тадао Андо, лінійні акценти у вигляді делікатних зав'язок виглядають як графічний малюнок на стіні. Цей образ вносить у колекцію необхідну колористичну різноманітність, розбавляючи домінування чорного кольору.

Четверта модель (довга вечірня сукня з асиметричною накидкою) виступає композиційним центром усієї колекції. Вона є найвищою і найдинамічнішою точкою в ряду. Щільний силует довгої сукні доповнений повітряною шифоною або сітчастою накидкою, яка огортає одне плече і спадає вниз. Ця модель найяскравіше демонструє ідею взаємодії «важкого» архітектурного низу та «невагомого» повітряного верху.

П'ята модель (брючний комплект із чорним топом та сірими вільними брюками) завершує колекцію, повертаючи її в площину сучасного урбаністичного стилю. Асиметрична напівспідниця на поясі брюк повторює архітектурну геометрію попередніх суконь, а лаконічний топ із витонченим вертикальним прорізом ставить фінальну графічну крапку в ескізному проєкті.

Колористична гама колекції, заснована на поєднанні глибокого чорного та архітектурного сірого кольорів, підкреслює філософію джапанді, де відсутність яскравих барв компенсується багатством фактур. Завдяки продуманим пропорціям (чергування довжини міні та максі, об'ємних рукавів та приталених силуетів) колекція виглядає живою та пластичною.

Таким чином, розробка ескізного проєкту дозволила успішно реалізувати всі задекларовані художні принципи. Формування композиції відбулося за правилами тектоніки — де кожна лінія, виріз чи вузол виправдані логікою крою та загальною архітектурною концепцією, створюючи новий, свіжий погляд на сучасний жіночий гардероб.

Важливою художньо-конструктивною особливістю розробленої колекції є її поліфункціональність та мобільність. Проектне рішення не обмежується створенням статичних, сталих образів, натомість колекція побудована за принципом розширеного комплекту. Це дозволяє речам існувати в динаміці, легко адаптуючись як до повсякденного урбаністичного ритму, так і до особливих вечірніх подій.

Ефект розширеного комплекту досягається завдяки тому, що колекція виконана в єдиній колористичній гамі та базується на поєднанні двох-трьох контрастних матеріалів (щільна костюмна тканина, трикотаж та напівпрозора еластична сітка). Завдяки такій матеріалознавчій та композиційній цілісності, окремі знімні та декоративні елементи можна вільно міксувати як між собою, так і з базовими предметами вже існуючого гардероба сучасної жінки.

До структури цього розширеного комплекту, що відповідає за трансформацію образів, увійшли:

Знімна прозора спідниця-шлейф під короткою сукнею, яка миттєво перетворює лаконічний повсякденний одяг на вишуканий вечірній ансамбль.

Асиметрична напівспідниця, що одягається поверх штанів, додаючи брючному комплекту складної архітектурної графічності.

Летюча накидка та акцентний пояс від кімоно, які працюють як самостійні композиційні акценти й можуть нашаровуватися на інші моделі, змінюючи їхній силует та ступінь закритості.

Сама сукня-кімоно, яка залежно від стилізації, аксесуарів та взуття може слугувати як легким верхнім шаром (кардиганом) для денного образу, так і самодостатньою коктейльною сукнею.

Таким чином, розроблений ескізний проєкт пропонує концепцію гнучкого гардероба. Не будучи класичною капсулою у звичному розумінні, колекція завдяки принципу взаємозамінності елементів розширює свої утилітарні функції. Споживач отримує можливість самостійно моделювати свій образ, балансуючи на межі стриманого повсякденного мінімалізму та

виразної вечірньої святковості, що повністю відповідає філософії стилю джапанді та вимогам сучасної індустрії мод.

2.5. Трансформація архітектурних мотивів у геометричні вирізи та лінійні акценти костюма

Процес проєктування сучасної колекції жіночого одягу, натхненний критичним регіоналізмом та естетикою джапанді, вимагає не просто копіювання архітектурних об'єктів, а їхньої тонкої художньої трансформації. В архітектурі Тадао Андо стіна ніколи не буває просто глухою перешкодою – вона є інструментом, що керує світлом, повітрям і поглядом людини. Переносячи цей принцип у площину дизайну костюма, ми починаємо сприймати тканину як аналог архітектурної поверхні (бетону чи дерева), а простір людського тіла та просвіти між шарами одягу — як ті самі порожнечі, крізь які архітектор впускає природу в свої споруди. Таким чином, головним композиційним прийомом дослідження стало переосмислення архітектурних мотивів через геометрію крою, конструктивні вирізи та акцентні лінії (рис. 2.9).

Рис. 2.9. Трансформація архітектурних мотивів у геометричні вирізи та лінійні акценти костюма

Геометричний виріз у контексті цієї колекції виконує подвійну функцію. З одного боку, він полегшує щільність костюмної тканини, яка виступає основою більшості моделей, а з іншого — створює чіткий графічний обрис, що структурує фігуру. Замість традиційних декоративних деталей, які могли б перевантажити мінімалістичний образ джапанді, акцент зміщується на «відсутність тканини» — на чисту геометрію порожнечі. Цей підхід безпосередньо відсилає до знаменитих прорізів у бетонних стінах Тадао Андо (наприклад, у його знаменитій Церкві Світла), де світло проникає крізь чітко вивірені геометричні розтини, перетворюючи статичну форму на динамічну.

У моделях колекції (рис. 2.8) цей прийом знайшов безпосереднє втілення у кількох ключових моделях, де вирізи взаємодіють із тілом та іншими шарами одягу на різних рівнях:

Центральна сіра сукня прямого силуету демонструє вертикальний, злегка зміщений від центру конструктивний розріз. Він проходить уздовж усього виробу, візуально витягуючи силует, і фіксується тонкими лінійними зв'язками-стрічками у вигляді делікатних бантів-вузлів. Цей елемент є прямою трансформацією архітектурного шва чи технологічного розрізу, який утримує конструкцію, але водночас відкриває напівпрозорий простір під ним. Ритмічне повторення цих зв'язків створює відчуття делікатної рівноваги між суворою геометрією та живою пластикою тіла.

Чорний трикотажний топ із коротким рукавом та коміром-стійкою має витончений овально-вертикальний виріз у зоні декольте, скріплений дрібною, майже непомітною фурнітурою. Цей виріз працює як фокусна точка образу, нагадуючи вузьке архітектурне вікно-проріз, що дозує світло. Завдяки лаконічності форми, цей елемент не виглядає відвертим, а набуває філософського, графічного звучання.

Моделі з накидками та асиметричним кроєм (зокрема вечірня сукня з прозорим шлейфом-накидкою) інтерпретують архітектурну багат шаровість. Тут вирізом стає сам простір між щільною основою та летючим напівпрозорим полотном, що м'яко спадає з одного плеча. Це відтворює ефект скляних

фасадів Андо, які нашаровуються на монолітні стіни, створюючи гру відображень і тіней.

Окрім глибоких геометричних вирізів, важливу роль у колекції відіграють лінійні акценти, які виконують роль своєрідної архітектурної графіки. В архітектурі критичного регіоналізму лінії — це стики бетонних плит, напрямки опалубки або тіні від балок. У костюмі ці елементи трансформувалися у конструктивні шви, делікатні зав'язки, краї розрізів та асиметричні нашарування тканин. Вони спрямовують погляд глядача, створюючи внутрішній ритм кожної моделі. Особливо чітко це простежується в ансамблі з брюками, де накладна асиметрична деталь на поясі створює складну архітектурну лінію, що ламає звичну симетрію класичного крою та додає динаміки статичній формі.

Окремої уваги заслуговує взаємодія матеріалів у зонах вирізів та лінійних акцентів. Завдяки поєднанню щільної, формостійкої костюмної тканини, що уособлює архітектурну міцність і стабільність, та напівпрозорої еластичної сітки, яка символізує повітря й світло, створюється унікальний тривимірний ефект.

Напівпрозорі фактури, заповнюючи геометричні порожнечі або м'яко огортаючи краї вирізів, згладжують суворість ліній, роблячи одяг живим і придатним для повсякденного та вечірнього життя сучасної жінки.

Таким чином, трансформація архітектурних мотивів Тадао Андо у геометричні вирізи та лінійні акценти дозволила відійти від прямого копіювання будівельних форм і перейти до мови чистої художньої композиції костюма. Вирізи та лінії в колекції не лише структурують форму та задають динамічний ритм, але й виступають інструментом взаємодії між щільним та прозорим, статичним та плинним, що повністю відповідає філософії джапанді та принципам критичного регіоналізму, адаптованим до сучасного жіночого гардероба.

Висновки до розділу 2

У другому розділі роботи було проведено практичне художньо-композиційне дослідження, яке дозволило перетворити теоретичні ідеї на конкретні дизайнерські рішення та сформувавши візуальний образ авторської колекції жіночого одягу.

У межах розробки творчої концепції було детально обґрунтовано поєднання суворої архітектурної графіки Тадао Андо із затишним, стриманим колоритом стилю джапанді. Спільна філософія цих двох напрямів допомогла знайти баланс між чіткими лініями та природною м'якістю. Графічність архітектурних форм втілювалася в лініях крою та силуетах, тоді як спокійна, тепла палітра джапанді допомогла пом'якшити цю візуальну строгість, роблячи речі гармонійними, носибельними та приємними для сприйняття.

Важливим кроком став глибокий аналіз художньо-композиційних особливостей деталей одягу в сучасних колекціях східного спрямування. Вивчення світового досвіду допомогло зрозуміти, як сучасні дизайнери працюють з об'ємами, асиметрією та багатошаровістю. Це дало змогу виокремити найбільш вдалі прийоми та адаптувати їх під власне творче бачення, уникаючи прямого копіювання народних мотивів і створюючи сучасний, інтелектуальний продукт. На основі проведеного аналізу було розроблено повноцінний ескізний проєкт авторської колекції. У процесі створення ескізів було наочно продемонстровано, як складні архітектурні мотиви перетворюються на елементи одягу. Зокрема, ідея порожнього простору та чітких бетонних конструкцій Андо знайшла своє відображення в оригінальних геометричних вирізах, які відкривають тіло або нижні шари одягу, а також у лінійних акцентах і швах, що підкреслюють форму костюма.

У підсумку робота над другим розділом дозволила повністю завершити пошук художнього образу колекції, визначити її форму, колір та ключові деталі, що стало надійним містком для переходу до наступного, технічного етапу – конструкторської розробки моделей та підбору реальних матеріалів для їх втілення.

РОЗДІЛ 3. ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКЕ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ АВТОРСЬКОЇ КОЛЕКЦІЇ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ

3.1. Обґрунтування вибору текстильних матеріалів та їх властивості

У контексті розробки авторської колекції жіночого одягу прет-а-порте вибір матеріалів є ключовим етапом. Текстиль у цьому проєкті не просто виконує практичну функцію, а виступає головним інструментом передачі філософії дизайну. Оскільки концепція критичного регіоналізму базується на поєднанні глобальних сучасних форм із локальними традиціями, а візуал надихається архітектурним мінімалізмом Тадао Андо та естетикою джапанді, матеріали мають створювати відчуття чіткої структури та глибокого текстурного контрасту.

Головне композиційне завдання текстилю в цій колекції - це передати монументальність і статичність архітектурних ліній («ефект бетону») у поєднанні з абсолютною невагомістю, повітряністю та художнім поняттям «негативного простору» тобто порожнечі, яка підкреслює форму. Для реалізації цього задуму було обрано гармонійне поєднання чотирьох базових матеріалів, які показано в додатку Д.

Костюмна тканина (габардин) сірого та чорного кольорів є основою колекції. З неї виготовлені основні структурні елементи моделей: жакет-кімоно, міні-сукні чіткого крою та складні модульні елементи (асиметричні накладні деталі).

Художньо-концептуальне обґрунтування: сіра костюмна тканина (габардин) з її матовою, глибокою текстурою є прямою візуальною асоціацією з монолітним гладким бетоном — головною візитівкою архітектора Тадао Андо. Вона уособлює стабільність, стриманість та природну простоту, притаманну стилістиці джапанді. Чорна костюмна тканина додає колекції необхідної графічності. Вона створює жорсткі, виразні силуетні лінії, що

окреслюють межі форми, подібно до того, як чорні металеві каркаси підтримують скляні стіни в сучасній архітектурі.

Фізико-механічні та технологічні властивості: для втілення колекції обрано костюмну тканину середньої щільності з міксованим складом (80% поліестер, 20% віскоза). Таке поєднання волокон забезпечує комплекс важливих для прет-а-порте властивостей:

Формостійкість: Тканина ідеально тримає чітко задані конструктивні лінії крою, краї фігурних вирізів та асиметричні зрізи (зокрема, геометричні розрізи на шнурівці сірої сукні чи строгої лінії плеча, що ми бачимо на рис. 2.8.

Низька зминальність: Завдяки наявності поліестеру (80%) вироби майже не мнуться під час носіння та зберігають бездоганний, «відпрасований» вигляд під час руху. Це критично важливо для мінімалізму, де будь-яка випадкова складка може зіпсувати сприйняття чистоти форми.

Зносостійкість та практичність: Матеріал є довговічним, стійким до утворення кошлатості, приємним на дотик завдяки віскозі (20%), а також чудово піддається волого-тепловій обробці, що дозволяє запарувати ідеальні стрілки на штанах чи зафіксувати складні шви.

Також напівпрозора стретч-сітка як уособлення «негативного простору». Чорна напівпрозора еластична сітка виступає головним контрастним матеріалом, який полегшує колекцію та додає їй динаміки. Вона використана для створення довгих нижніх спідниць та невагомих драпувань на плечах.

Художньо-концептуальне обґрунтування: в архітектурі критичного регіоналізму світло, повітря та порожнеча відіграють таку ж важливу роль, як і стіни. Напівпрозора сітка в одязі матеріалізує це повітря. Вона дозволяє створювати ефект багат шаровості без візуального обтяження фігури. Крізь прозору димку сітки проглядають чіткі обриси тіла та нижні шари одягу (як у першому та четвертому образах в Дод), що створює красиву оптичну гру світла й тіні.

Фізико-механічні та технологічні властивості: обрана еластична сітка має дуже дрібну, майже непомітну сітчасту структуру та високий вміст поліестру (95%).

М'якість та еластичність: тканина надзвичайно м'яка, делікатно прилягає до шкіри, не викликає дискомфорту та легко тягнеться в усіх напрямках, повторюючи контури тіла.

Пружність: матеріал має відмінну пам'ять форми - після розтягування сітка миттєво повертається до початкового стану, не деформується на ділянках ліктів чи швів і не обвисає під власною вагою.

Здатність до драпірування : тканина утворює дуже м'які, слухняні, текучі складки. Це дозволяє легко закладати її в асиметричні драпірування, що огортають фігуру (як у вечірньому варіанті сукні на ескізі рис. 2.8).

Технологічність в обробці: матеріал не осипається по краях, що дозволяє залишати деякі зрізи відкритими задля збереження візуальної невагомості або обробляти їх тонкими, майже непомітними рольовими швами.

Композиційна взаємодія матеріалів у колекції, естетичний успіх та цілісність авторської колекції будуються саме на тактильній та візуальній взаємодії матеріалів. Важка, матова, щільна костюмна тканина, яка тримає чітку лінію, стикається з невагомою, гладкою, рухливою сіткою. Це дозволяє втілити принципи модульності одягу, які, до того ж, легко трансформуються та комбінуються між собою.

Стримана колористична гама — сірий колір бетону, глибокий графітовий чорний та прозорість диму — повністю відповідає концепції філософського мінімалізму. Таким чином, обрані матеріали не лише технічно забезпечують високу якість пошиття, зносостійкість та зручність моделей прет-а-порте, але й стають головними художніми носіями авторського задуму.

Костюмна сумішева тканина (66% поліестер, 30% віскоза, 4% еластан). Художньо-концептуальне обґрунтування: Щільна костюмна сумішева тканина глибокого сірого відтінку виступає матеріальним уособленням монументальності та тектоніки в колекції. Її матова, злегка неоднорідна

текстура візуально відтворює естетику гладкого архітектурного бетону — візитної картки Тадао Андо. Цей матеріал відповідає за створення чистих, монументальних поверхонь та суворих геометричних ліній. Сірий колір тканини не відволікає уваги від форми виробу, а навпаки, підкреслює складний архітектурний крій, створюючи виразну гру світлотіні у складках та заламах форми.

Фізико-механічні та технологічні властивості: Обраний матеріал володіє високими експлуатаційними характеристиками завдяки збалансованому сумішковому складу.

Формостійкість та пружність: Завдяки домінуючому вмісту поліестеру (66%) та оптимальному відсотку еластану (4%), тканина бездоганно тримає задану конструктором форму, стійка до зминання та деформації. Вона дозволяє запрасовувати чіткі графічні стрілки та закладати фіксовані складки, які зберігають свій початковий вигляд під час руху.

Пластичність та м'якість: Значна наявність віскози у складі (30 %) суттєво пом'якшує матеріал, роблячи його приємним на дотик, гнучким та комфортним у носінні для лінійки прет-а-порте. Тканина має благородне, «важке» спадання, не стовбурчиться, а м'яко окреслює силует.

Технологічність в обробці: Тканина слухняна під час розкрою та пошиття, має помірну осипальність зрізів, чудово піддається волого-тепловій обробці (ВТО), що дозволяє досягти бездоганної якості ліній розпрасованих швів і фіксації конструктивних елементів.

Композиційна взаємодія матеріалів у колекції: у загальній структурі колекції ця костюмна тканина виконує роль візуального «якоря» та стабілізатора форми. Вона утворює сильний фактурний контраст у поєднанні з невагомою стретч-сіткою та гладким трикотажем. Важка, глуха структура костюмки підкреслює легкість та прозорість суміжних матеріалів, що дозволяє тонко відтворити архітектурний принцип взаємодії масивної стіни та вільного простору, заповненого світлом і повітрям.

Трикотажне полотно (кулірна гладь). Художньо-концептуальне обґрунтування: Еластичне трикотажне полотно глибокого відтінку уособлює ідею «плинності часу та безперервності простору». Якщо костюмна тканина відповідає за статичну, жорстку монументальність, то цей трикотаж стає уособленням динамічної пластики. У філософії мінімалізму Тадао Андо важливе значення має те, як людина взаємодіє з простором архітектури; рухливе трикотажне полотно виконує аналогічну функцію в одязі — воно адаптується під кожні анатомічні зміни тіла в русі. Шовковиста, злегка прохолодна поверхня кулірної гладі відбиває м'яке розсіяне світло, створюючи плавні, безперервні тональні переходи (ефект «світлотіні»), що підкреслює чистоту та лаконічність авторського задуму.

Фізико-механічні та технологічні властивості: завдяки високому вмісту віскози та значному відсотку еластану полотно має унікальні ергономічні властивості.

Ергономічність, м'якість та гігроскопічність: високий вміст віскози (85%) забезпечує матеріалу виняткові гігієнічні властивості — полотно «дихає», є надзвичайно приємним до тіла та шовковистим на дотик. Воно м'яко огортає фігуру, забезпечуючи максимальний комфорт, необхідний для повсякденних виробів прет-а-порте.

Надвисока еластичність та пружність: введення 15% еластану гарантує двомірне розтягнення полотна та його миттєве відновлення. Матеріал має бездоганну формостабільність: він не витягується на ділянках максимального напруження (лікть, коліна, сідниці) та надійно зберігає первинні конструктивні лінії виробу після багаторазового прання.

Здатність до драпірування: кулірна гладь утворює надзвичайно тонкі, пластичні, рухливі складки, що спадають під власною вагою. Це дозволяє проєктувати напівприлеглі силуети та м'які драпування, які не створюють зайвого об'єму.

Технологічність в обробці: Через високу еластичність матеріал вимагає застосування спеціальних трикотажних (еластичних) швів на

крайобметувальній та розпошивальній машинах задля запобігання розриву ниток під час експлуатації. Закручуваність країв кулірної гладі нівелюється чітким дотриманням режимів волого-теплової обробки та технологічно правильним підбором крайових швів.

Композиційна взаємодія матеріалів у колекції: У структурі колекції трикотаж є проміжною, єднальною ланкою між монументальною костюмною тканиною та невагомою стретч-сіткою. Він згладжує різкий перехід від глухої щільності до повної прозорості. Своєю гладкою, злегка матовою текстурою трикотаж підтримує монохромну колористику бетону та графіту, створюючи гармонійний тривимірний ансамбль, де кожен матеріал по-своєму працює із формою та світлом.

3.2. Вихідні дані та аналітичний вибір методики для отримання конструкції виробів колекції

Розробка конструкції моделей авторської колекції вимагає точного розрахунку та правильного вибору вихідних даних. Оскільки колекція поєднує в собі як вироби прилеглого силуету, так і речі вільного, об'ємного крою, конструктивна основа має бути максимально адаптивною.

Для проєктування колекції за базові було обрано розмірні ознаки нетипової фігури з параметрами: 178–105–115. Конструювання на конкретну фігуру з нетиповими для стандартної сітки пропорціями дає змогу точніше врахувати особливості посадки виробів і зберегти архітектурний силует, закладений в ескізах.

Основні розмірні ознаки, необхідні для побудови плечових та поясних виробів колекції, представлені у таблиці 3.1.

Таблиця 3.1.

Розмірні ознаки індивідуальної жіночої фігури (параметри 178–105–115)

Код мірки	Найменування розмірної ознаки	Значення, см
З	Зріст	178,0
ОгП	Обхват грудей другий	105,0
О _т	Обхват талії	86,0
О _с	Обхват стегон	115,0
Ш _г	Ширина грудей	19,5
Ш _с	Ширина спини	20,0
Д _{тс}	Довжина спини до талії	42,5
Д _{тп}	Довжина переду до талії	46,5
В _г	Висота грудей	30,0
Ш _п	Ширина плечового схилу	13,5
О _п	Обхват плеча (для рукава)	33,0
Д _в	Довжина виробу (обирається за моделлю)	за ескізом

Важливим етапом вихідних даних є вибір конструктивних прибавок (П). Вони відповідають не лише за комфорт у русі, а й за створення потрібного візуального об'єму — від делікатного прилягання трикотажного топу до повітряного простору («Ма») в кімоно чи сукні (табл.3.2).

Таблиця 3.2.

Величини основних конструктивних прибавок для виробів колекції

Найменування виробу	Прибавка по лінії грудей (П _г), см	Прибавка по лінії талії (П _т), см	Прибавка по лінії стегон (П _с), см	Прибавка на свободу пройми (П _{вп}), см
Топ прилеглий (трикотаж)	0,0 – 1,0	0,5 – 1,0	—	1,0
Сукня міні /максі	3,5 – 4,5	2,0 – 3,0	2,0	2,5
Накидка-кімоно (вільна)	7,0 – 9,0	вільна	вільна	5,0
Штани жіночі	—	1,5	3,5 – 4,5	—

Для побудови креслень деталей одягу авторської колекції було обрано методику ЦОТШЛ (Центрального дослідно-технічного інституту побутового обслуговування).

Вибір цієї методики для роботи з індивідуальною фігурою обґрунтований кількома факторами:

1. Врахування особливостей конкретної статури. Методика ЦОТШЛ розроблялася саме для індивідуального пошиття, тому вона ідеально підходить для фігур, які відрізняються від стандартних типових стандартів. Вона дозволяє точно розрахувати розхил виточок, баланс виробу та розподіл об'ємів по переду і спинці.

2. Гнучкість у роботі з різними силуетами. Цей метод дає змогу легко варіювати прибавками. Можна використовувати одну логіку розрахунків як для побудови базової основи еластичного топу, так і для вільного халата-кімоно чи максі-сукні, що дуже важливо для цієї колекції-трансформера.

3. Графічна чіткість ліній. Оскільки концепція колекції натхненна мінімалізмом і архітектурою Тадао Андо, нам потрібні бездоганні, чіткі лінії пройми, горловини та плечового поясу. Методика ЦОТШЛ забезпечує високу відповідність між розрахунками та посадкою виробу в матеріалі.

Таким чином, використання обраних вихідних даних для індивідуальної фігури та аналітичний підхід до конструювання дозволяють отримати точні лекала, які повністю адаптують художню ідею до реальної людини, зберігаючи при цьому гармонію пропорцій.

3.3. Конструкторська розробка моделей та моделювання деталей крою

Конструктивне рішення авторської колекції жіночого одягу прет-а-порте є безпосереднім матеріальним продовженням обраної творчої концепції. Трансформація принципів критичного регіоналізму, архітектурної філософії Тадао Андо та естетики джапанді вимагає особливого підходу до проєктування. Головним конструкторським завданням став переклад статичних архітектурних форм, чіткої геометрії та концепції «негативного

простору» у пластичну структуру одягу, що взаємодіє з пропорціями жіночої фігури.

Для досягнення цієї мети базова конструкція (БК) розроблялася за сучасними методиками конструювання з урахуванням мінімальних припусків на вільне облягання для суконь-футлярів та збільшених припусків для плечових виробів вільного силуету (як-от жакет-кімоно). Перехід від базової конструкції до модельної (МК) здійснювався методом конструктивного моделювання, де домінували прийоми паралельного та радіального розведення, перенесення виточок у рельєфні лінії та проектування асиметричних лінійних розрізів.

Нижче наведено детальний художньо-конструкторський опис та аналіз моделювання геометричних елементів для кожної моделі колекції (відповідно до ескізів на рис. 2.8).

Опис художньо-технічного оформлення: модель 1 (Сукня-міні з прозорою спідницею та шарфом), рис. 3.1.

Жіноча вечірня сукня для дівчат та жінок молодшої вікової групи, з костюмної габардинової тканини та еластичної сітки чорного кольору.

Сукня прилеглого силуету, довжиною «міні» (для базової основи) та «максі» (за рахунок нижньої спідниці). Застібка на таємну блискавку в середньому шві спинки.

Пілочка ліфа у формі бандо (без бретелей), з вертикальними рельєфами, що виходять із верхнього зрізу та забезпечують щільне прилягання. Переднє полотнище спідниці гладке, пряме, з виточками по лінії талії. На талії зафіксовано подовжене полотнище з напівпрозорої стретч-сітки, що створює ефект «негативного простору».

Спинка ліфа з прямою лінією верхнього зрізу, з талієвими виточками та середнім швом, у якому розташована застібка. Заднє полотнище спідниці повторює конструкцію переду.

У комплекті з виробом передбачено знімний декоративний шарф-стрічку з еластичної сітки, що м'яко огортає шию.

Декоративне комбінування фактур (щільний матовий габардин та прозора сітка), відкритий верхній зріз бандо, драпірований ефект знімного шарфа.

Виріб проєктується без підкладки. Очищення внутрішніх зрізів та верхнього зрізу бандо виконується суцільнокрійною обшивкою з основного матеріалу, нижні зрізи сітки оброблені тонким рольовим швом.

Рекомендується для розміру 96-100, зрости 170–178 см, другої, третьої повнотної групи.

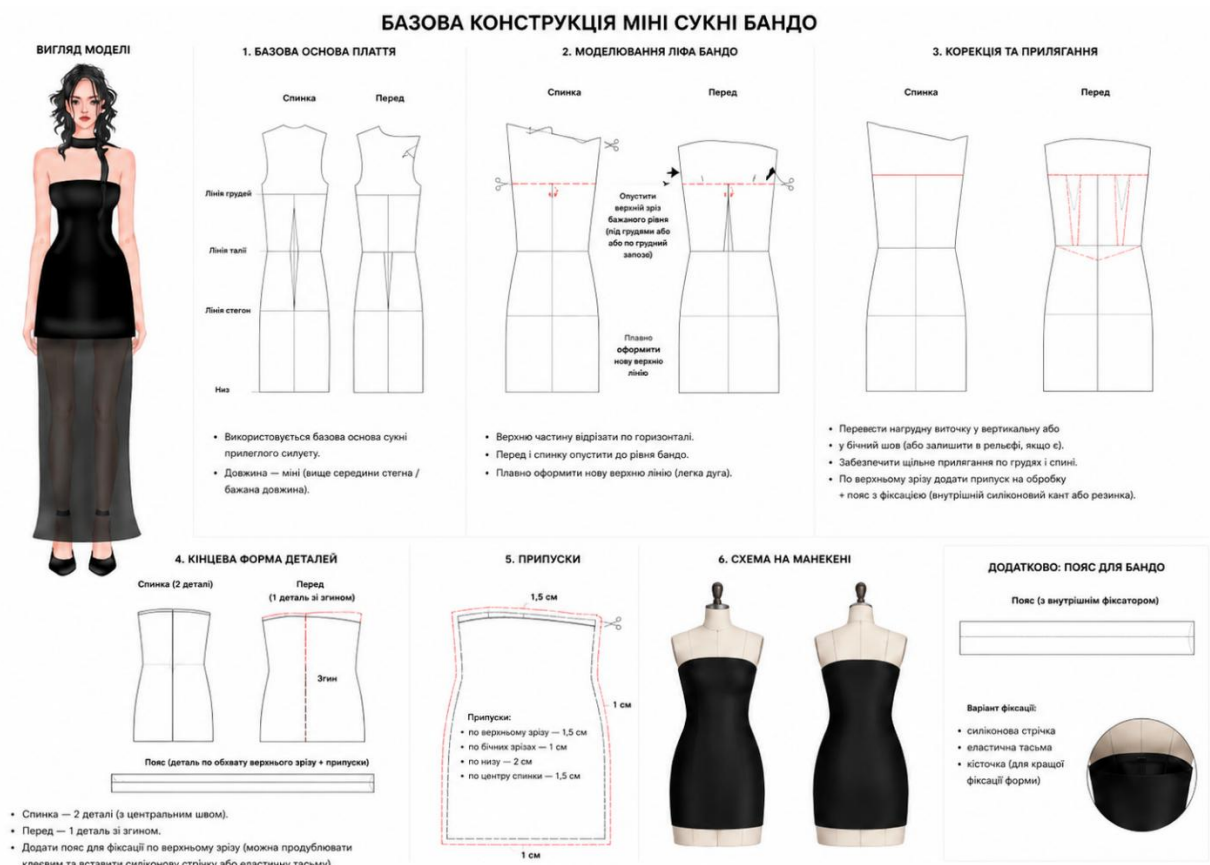

Рис. 3.1. Базова конструкція міні-сукні бандо

Опис художньо-технічного оформлення: модель 2 (Сукня-кімоно з широкими рукавами), рис. 3.2.

Сукня жіноча повсякденна/коктейльна для жінок молодшого віку, із костюмної тканини (габардин) чорного кольору.

Виріб вільного (об'ємного) силуету із запахом, з фіксацією по лінії талії за рахунок широкого пояса. Довжина виробу - вище рівня колін (міні).

Пілочки з глибоким V-подібним вирізом горловини, виконані із запахом одна на одну.

Спинка суцільнокрійна.

Рукава кімоно (суцільнокрійні), довгі, значно розширені донизу, що відтворюють східну геометрію та архітектурну плавність ліній.

Комір відсутній; горловина оброблена обшивкою.

Виріб проектується без підкладки. Зрізи оброблені еластичними трикотажними швами на крайобметувальній машині.

Рекомендується для розміру 96-100, зрости 170–178 см, другої, третьої повнотної групи.

БАЗОВА КОНСТРУКЦІЯ МІНІ СУКНІ З РУКАВАМИ-КІМОНО

Рис. 3.2. Базова конструкція міні-сукні кімоно

Опис художньо-технічного оформлення: модель 3 (Сіра сукня на асиметричних зав'язках)

Сукня жіноча повсякденна/ділова для дівчат молодшої вікової групи, із костюмної тканини світло-сірого (бетонного) відтінку.

Сукня напівприлеглого силуету, прямого крою, довжиною «міні». Застібка асиметрична, конструктивно-декоративна, розташована по лівому рельєфу переду на функціональні зав'язки зі шнурів.

Пілочка з круглим вирізом горловини під шию, без рукавів. Має складний конструктивний рельєф з лівого боку, що переходить у відкритий вертикальний розріз. Розріз скріплюється за допомогою шести пар декоративно-функціональних шнурів-зав'язок, утворюючи ритмічні просвіти тіла (ідея порожнечі в архітектурі).

Спинка з талієвими виточками для прилягання та середнім швом для забезпечення балансу виробу.

Горловина має круглу форму.

Асиметричний крій, декоративні розрізи-вікна вздовж рельєфу лівої частини переду, оздоблювальні елементи у вигляді тонких бантів-зав'язок з основного матеріалу.

Виріб проєктується без підкладки. Горловина та пройми оброблені обшивками.

Рекомендується для розміру 96-100, зрости 170–178 см, другої, третьої повнотної групи.

Опис художньо-технічного оформлення: модель 4 (Вечірня сукня-максі з асиметричною сіткою)

Сукня жіноча вечірня (прет-а-порте) для жінок молодшого віку, комбінована з трикотажного полотна та невагомої стретч-сітки чорного кольору.

Сукня прилеглого силуету, довжиною «максі». Без чіткої застібки завдяки високій еластичності матеріалу.

Основа переду — сукня-футляр на тонких бретелях з гнучкими лініями ліфа. Поверх основи розташоване асиметричне накидне полотнище зі стретч-сітки, яка кріпиться на ліве плече, створюючи діагональне невагоме драпірування, що огортає фігуру та спадає вздовж правого боку.

Спинка пряма, прилегла за рахунок бічних швів і еластичності тканини. Сітчаста накидка плавно переходить з переду на спинку у вигляді вільної текучої пелерини.

Рукава відсутні. Асиметричне полотнище сітки імітує легкий спадаючий напіврукав з одного боку.

Без підкладки. Внутрішні зрізи оброблені тонкими еластичними швами. Краї сітки залишені відкритими.

Рекомендується для розміру 96-100, зрости 170–178 см, другої, третьої повнотної групи.

Опис художньо-технічного оформлення: модель 5 (Топ з вирізом краплею, архітектурні брюки (рис. 3.3) та накладна напівспідниця)

Костюм жіночий — топ повсякденний із трикотажного полотна чорного кольору, брюки класичні із сумішевої костюмної тканини сірого кольору та напівспідниця з костюмної тканини.

Топ: прилеглого силуету, укорочений (до лінії талії). Застібка центральна, наскрізна на петлі та дрібні застібки. Перед із центральною застібою, у верхній частині якої запроєктовано вертикальний конструктивний виріз у формі «краплі/щілини» з металевою перемичкою. Спинка гладка, суцільнокрійна. Рукава топа вшивні, одношовні, короткі. Комір-стійка, невисокий, щільно прилеглий до шиї.

Брюки: вільного, розширеного донизу крою (палаццо), з низькою посадкою на талії. Застібка на блискавку та гудзик на поясі. Передні половинки з глибокими м'якими складками від пояса. На лівій половинці розташована складна асиметрична знімна напівспідниця на зав'язках, що

припуск на супатну (приховану) планку, на якій виконано вузький вертикальний геометричний виріз у формі замкової щілини з ледь помітними застібками.

Штани та модуль: штани змодельовані на основі базової конструкції класичних брюк. Бічні та крокові зрізи паралельно розширені від лінії стегон донизу на 6,0 см для створення об'єму «палаццо». Накладний модуль (напівспідниця) сконструйований за принципом асиметричної спідниці кінцевого крою типу «дзвоник», зрізаної по косій діагоналі. Права сторона модуля закладена у глибокі однобічні складки та має дві текстильні зав'язки-шнури.

При виготовленні лекал для авторської колекції закладено наступні технологічні припуски на обробку швів, що гарантують збереження геометрії ліній:

З'єднувальні шви (бічні, плечові, шви рельєфів) костюмної тканини — 1,5 см.

Обшивні шви (горловина, фігурні вирізи, краї бортів) — 0,7–1,0 см

Припуск на підгин низу виробів із костюмної тканини — 3,0–4,0 см (для створення візуальної вагомості та чіткого горизонтального зрізу подолу).

Шви з'єднання деталей із еластичної сітки — 0,5–0,7 см (обробка тринитковим еластичним крайобметувальним швом або вузьким зигзагом для збереження розтяжності матеріалу).

Завдяки такому конструкторському розв'язанню досягається ідеальний баланс між концептуальним мистецтвом (архітектурними кодами Тадао Андо) та утилітарною практичністю сучасного комерційного одягу прет-а-порте. Тектоніка крою підкреслює фігуру, а просторові вирізи додають колекції інтелектуального підтексту.

3.4. Специфікація деталей моделей колекції

Конструкція штанів є досить вільною та має лаконічні, але функціональні елементи (рис.3.4, табл.3.1). Особливістю моделі є комбінований пояс (еластична тасьма по боках та ззаду для комфорту посадки) та глибокі м'які складки по лінії талії, які забезпечують красиве драпірування розкльошеного силуету.

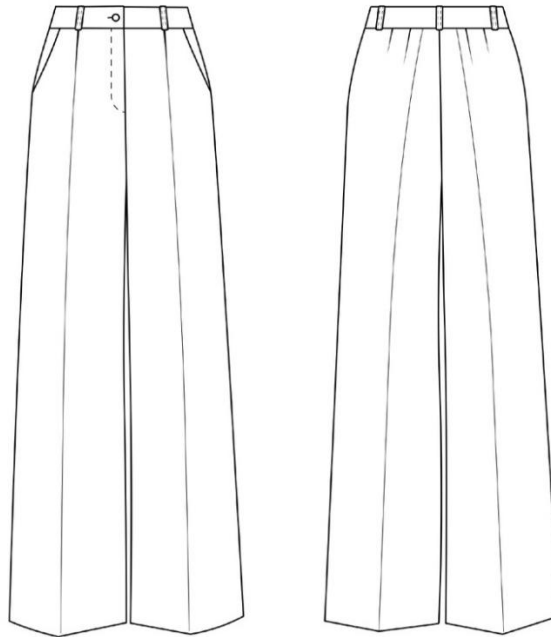

Рис. 3.4. Технічний рисунок штанів палаццо

Таблиця 3.1.

Специфікація деталей штанів жіночих
 Модель: Ш-01 Матеріал верху: костюмна сумішева тканина
 Підкладковий матеріал: підкладкова тканина

№	Найменування деталей	Кількість лекал	Кількість деталей крою
1	2	3	4
Основна тканина			
01	Передня половинка штанів	1	2
02	Задня половинка штанів	1	2
03	Пояс (центральна частина)	1	1
04	Пояс (бічні та задні частини під резинку)	1	2
05	Підзор	1	2
06	Гульфик	1	1
07	Відкосок	1	1
Підкладкова тканина			

№	Найменування деталей	Кількість лекал	Кількість деталей крою
1	2	3	4
08	Підкладка кишені	1	2
Доклад (клейова прокладка)			
09	Пояс (центральна частина)	1	1
10	Гульфик	1	1
11	Відкосок (припуск під блискавку)	1	1

Всього деталей крою: 14

Специфікація деталей топу жіночого (з наскрізною застібкою-вирізом спереду, рис. 3.5., табл.3.2).

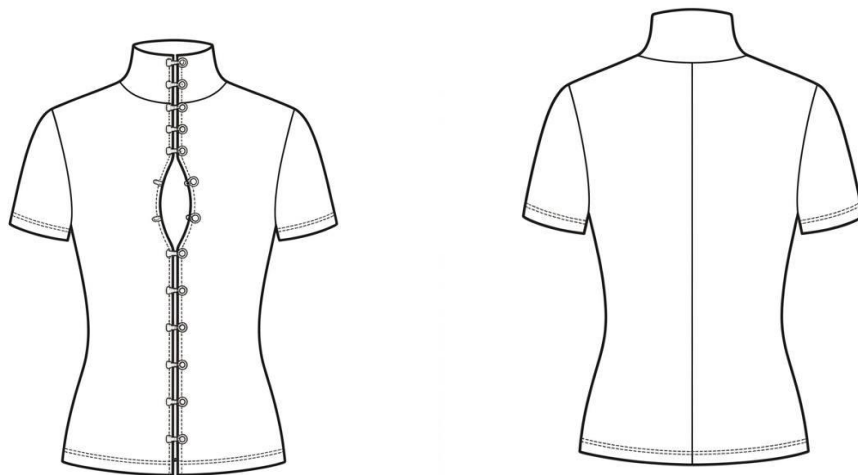

Рис. 3.5. Технічний рисунок топу з вирізом

Конструкція цього виробу (рис.3.5) розроблена з урахуванням високої еластичності матеріалу, що дозволяє досягти прилеглого силуету. Основний композиційний акцент зміщено на передню частину (пілочку), яка має центральну наскрізну застібку на металеві гачки. Конструктивною особливістю є те, що в зоні грудей гачки навмисно відсутні, завдяки чому при фіксації виробу зверху та знизу природним чином утворюється лаконічний геометричний виріз. Обробка цього вузла виконується за рахунок суцільних притачних планок, що проходять по всій довжині переду, забезпечуючи чистий та акуратний вигляд без додаткових обтачок.

Таблиця 3.2.

Специфікація деталей топу жіночого
Модель: Т-02 Матеріал верху: трикотаж

№	Найменування деталей	Кількість лекал	Кількість деталей крою
1	Спинка	1	1
2	Пілочка права частина	1	1
3	Пілочка ліва частина	1	1
4	Рукав	1	2
5	Планка	1	2
6	Обшивка горловини спинки	1	1 (зі згином)
7	Горішній комір	1	1
8	Нижній комір	1	1

Всього деталей крою: 8

Висновки до розділу 3

У третьому розділі було повністю розроблено конструкцію моделей та підготовлено авторську колекцію жіночого одягу до пошиття. Спершу було проаналізовано властивості тканин і підібрано ідеальний комплект матеріалів для виробів. Щоб речі добре тримали форму, основою колекції було обрано костюмну тканину, а для внутрішніх деталей (наприклад, мішкщини кишень) – якісну підкладкову тканину. Далі було визначено розмірні ознаки фігури та обрано найбільш підходящу методику конструювання. Це дозволило точно перенести творчу ідею в креслення та гарантувати, що одяг ідеально сидітиме на фігурі. На етапі моделювання було створено готові лекала для всіх речей, зокрема для штанів палаццо та суконь. Було ретельно прораховано кожну деталь, додано правильні припуски на шви та підгин низу, що дозволило втілити в життя всі дизайнерські задуми — від складних вузлів до об'ємних драпувань. Наприкінці було складено чітку специфікацію: всі деталі розбито за типами матеріалів (основа, підкладка, клейовий доклад) та пораховано точну кількість крою, щоб оптимізувати процес розкладки й самого розкрою.

У підсумку було отримано повний і готовий набір конструкторських документів, за якими тепер можна без проблем відшивати колекцію як в ательє, так і на виробництві.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі успішно вирішено комплекс науково-практичних завдань, пов'язаних із проєктуванням і виготовленням авторської колекції сучасного жіночого одягу. На основі проведених досліджень, конструкторської та технологічної роботи можна зробити такі висновки:

1. Досліджено суть концепції критичного регіоналізму та доведено, що його філософію можна ефективно адаптувати до дизайну одягу. Ми з'ясували, що цей стиль допомагає поєднати сучасні глобальні тренди з унікальними місцевими або традиційними культурними особливостями. У контексті моди це дозволило відійти від простого копіювання народних мотивів і створити сучасний, функціональний європейський одяг, який водночас наповнений глибокою східною філософією та повагою до традицій.

2. Проаналізовано творчі джерела — архітектуру Тадао Андо та філософію джапанді. Виявлено, що ключовими елементами для проєктування є простота, лаконічність і концепція вільного простору між тілом та одягом (японське поняття «Ма»). Нам вдалося переосмислити ці ідеї та зробити їх основою для створення гардероба-трансформера, де речі є візуально чистими, позбавленими зайвого декору, але при цьому затишними та зручними для повсякденного життя міської жінки.

3. Знайдено конкретні способи втілення архітектурних елементів у жіночому костюмі. Геометрія будівель Тадао Андо відобразилася у лініях крою, асиметрії та незвичних наскрізних вирізах. Гру світлотіні вдалося передати через об'ємні елементи - глибокі м'які складки на штанах-палаццо та драпування. Колірна гама колекції (глибокий чорний, відтінки сірого) повністю повторює природну палітру стилю джапанді та фактуру бетону й каменю, що дозволило створити цілісний художній образ.

4. Обґрунтовано вибір матеріалів та конструктивних рішень. Для створення колекції як «гнучкого набору» речей було обрано тактильні та якісні тканини: костюмну вовну та стретч-сітку. Це дозволило поєднати тримання

чіткої архітектурної форми у плечових та поясних виробах із м'якістю та свободою рухів. Застосування інженерної методики конструювання ЦОТШЛ забезпечило бездоганну посадку моделей на індивідуальну жіночу фігуру зі зростом 178 см та параметрами 105–115, підкресливши пропорції та зберігши задумані в ескізах силуети.

5. Розроблено та практично виготовлено авторську колекцію жіночого одягу. Усі п'ять моделей функціонують як модульні елементи, що легко міксуються між собою. Практична реалізація колекції підтвердила, що обрані принципи лаконічності, функціональності та уваги до деталей дозволяють створити інтелектуальний і практичний одяг високої якості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Фремpton К. “Сучасні проблеми архітектури та містобудування”. Велика Британія, Thames & Hudson 2020. Вип. 51. С. 34–42.
2. Frampton K. “Towards a Critical Regionalism: Six Points for an Architecture of Resistance”. Велика Британія, Thames & Hudson, 1980. Р. 16–30.
3. Frampton K. “Tadao Ando Buildings, Projects, Writings” New York, Rizzoli, 1984. С. 15-65.
4. Tzonis A., Lefaivre L. “The Grid and the Pathway. An Introduction to the Work of Dimitris and Susana Antonakakis” Greece, Architecture in Greece. 1981. No. 15. Р. 164–178.
5. Лефевр Л., Тзоніс А. Неорегіоналізм в архітектурі глобалізованого світу. «Архітектурний вісник КНУБА». 2021. № 22. С. 115–123.
6. Ando T. Tadao Ando: Thoughts on Architecture and Body. «Architectural Design». 2019. Vol. 89, Issue 4. Р. 48–55.
7. Асауленко О. В. Філософські аспекти архітектури Тадао Андо: мінімалізм та концепція «порожнечі». Культура і сучасність. 2023. № 1. С. 89–94.
8. Jencks C. The Language of Post-Modern Architecture. 6th ed. London : Thames & Hudson, 2020. 736 p.
9. Брумфілд В. Геометрія світла у творчості архітекторів прихильників критичного регіоналізму. «Простір та форма». 2022. № 8. С. 12–19.
10. Норберг-Шульц К. Genius Loci: До проблеми феноменології архітектури. «Сучасна архітектурна теорія». Київ : Фенікс, 2017. 240 с.
11. Ковальський Л. М. Архітектурна композиція: семіотика простору та форми. Київ : Кий, 2020. 312 с.
12. Черкес Б. С. Національна ідентичність в архітектурі міст. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2018. 276 с.
13. Котлярова О. О. Текстура і фактура як засоби виразності в бруталізмі та критичному регіоналізмі. «Традиції та новаторство у вищій архітектурній освіті». 2022. № 3. С. 45–51.

- 14.Симоненко Т. В. Вплив японського традиційного зодчества на західний мінімалізм XX–XXI століть. «Вісник ХДАДМ». 2024. № 2. С. 102–110.
- 15.Frampton K. *Modern Architecture: A Critical History*. 5th ed. London : Thames & Hudson, 2020. 736 p.
- 16.Кравченко О. А. Трансформація першоджерела в художньому проектуванні сучасного жіночого одягу. «Вісник КНУТД». Серія: Технічні науки. 2022. № 4 (165). С. 78–86.
- 17.Сакума С. Естетика Вабі-Сабі та її художня трансформація в стилі Japandi. «Східний світ». 2022. № 3. С. 143–152.
- 18.Бріггс Л. Мінімалізм у моді: від Баленсиаги до The Row. «Мода та візуальна культура». 2024. № 1. С. 67–75.
- 19.Lagro M. *Japandi Living: European Functionality Meets Japanese Minimalism*. London : Hoxton Mini Press, 2021. 224 p.
- 20.Колісник О. В. Дизайн в контексті самоідентифікаційних соціокультурних практик 2020. Вип. 43. С. 182–189.
- 21.Смагло О. Т. Використання елементів традиційного крою кімоно в сучасному європейському прет-а-порте. «Текстильна індустрія та дизайн». 2021. № 2. С. 34–41.
- 22.Ветрова Т. М. Композиційні прийоми створення асиметрії та статичності в мінімалістичному костюмі. «Український дизайн: минуле, сучасне, майбутнє». 2023. Вип. 7. С. 90–97.
- 23.Захарова Ю. В. Екологічний мінімалізм у дизайні текстилю та одягу XXI століття. «Культурно-мистецьке середовище: творчість та інтелігентність». 2022. С. 112–115.
- 24.Hodge B. *Skin + Bones: Parallel Practices in Fashion and Architecture*. Los Angeles : Museum of Contemporary Art, 2006. 272 p.
- 25.Quinn B. *The Fashion of Architecture*. Oxford : Berg Publishers, 2003. 256 p.

- 26.Миронова С. А. Семантика ліній та об'ємів в архітектурному моделюванні жіночого сукні. «Молодий вчений». 2024. № 5 (109). С. 45–49.
- 27.Березненко М. П., Березненко С. Т. Нові текстильні матеріали у виробництві сучасного одягу складних конструктивних форм. «Вісник КНУТД». 2020. № 1 (142). С. 130–138.
- 28.Славінська А. Л. Проектування систем «людина – костюм – середовище» в контексті етнодизайну. Хмельницький : ХНУ, 2018. 320 с.
- 29.Супрун Н. П. Текстильне матеріалознавство; властивості габардинових та трикотажних полотен нового покоління. Київ : Світ знань, 2021. С.215
- 30.Козлова Т. В. Художнє проектування костюма. Лабораторний практикум з формоутворення. Київ : Вища школа, 2019. 184 с.
- 31.ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с.
- 32.Методичні вказівки до виконання бакалаврських кваліфікаційних робіт для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / уклад. М. В. Яценко. Київ : КНУТД, 2025. 48 с.
- 33.Кудрявцева С. П. Технологічна обробка вузлів підвищеної складності: конструкції з обтачками та басками. «Легка промисловість». 2023. № 3. С. 27–31.
- 34.Швець Г. С. Моделювання жіночого одягу методом макетування на манекені. Львів : Світ, 2020. 192 с.
- 35.The Row: Pre-Fall 2026 Collection Analysis. «Vogue Runway». URL: <https://www.vogue.com/fashion-shows/pre-fall-2026/the-row>
- 36.Jason Wu: Architectural silhouettes in contemporary ready-to-wear. «The Business of Fashion». 2024. Vol. 12. P. 84–89.

- 37.Омельченко Л. О. Функціональність та трансформація в дизайні повсякденного жіночого одягу. «Мистецтво та освіта». 2022. № 4. С. 52–58.
- 38.Рябчикова Т. В. Тектонічні властивості щільних тканин (габардину) при створенні каскадних та жорстких елементів одягу. «Вісник ХНТУ». 2023. № 2 (85). С. 140–146.
- 39.Глушкова Т. С. Взаємодія пластичних властивостей трикотажу «джерсі» з архітектонічними формами костюма. «Сучасні технології в дизайні». 2024. Вип. 12. С. 73–79.
- 40.Evans C. Fashion at the Edge: Spectacle, Modernity and Deathliness. New Haven : Yale University Press, 2020. 320 p.
- 41.Jil Sander Fall 2026 Ready-to-Wear. Vogue. URL:
<https://www.vogue.com/fashion-shows/fall-2026-ready-to-wear/jil-sander>
- 42.Issey Miake весна-літо 2025. Vogue UA. URL:
<https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2025-ready-to-wear/issey-miyake>
- 43.Exclusive Pieces, Runway Spectacles: Inside Adidas’s Big China Play. Vogue. URL: <https://www.vogue.com/article/exclusive-pieces-runway-spectacles-inside-adidass-big-china-play>
- 44.Shanghai Fashion Week 2025. Hemu. <https://www.shanghaifashionweek.com/page/shfw/releaseExhibition/4645?language=en>
- 45.Ya Yi Shanghai Fall 2025. Vogue. URL: <https://www.vogue.com/fashion-shows/shanghai-fall-2025/ya-yi>

ДОДАТКИ

Додаток А

Втілення критичного регіоналізму через геометрію світла й оголеного бетону у творчості Тадао Андо, про яку йдеться мова в працях Фремптона, Цоніс та Лефевр

Рис.А.1.“Church of the light” 1989[3]

Рис.А.2.”Chichu Art Museum” 2004[3]

Рис.А.3.“House 4x4” 2001-2003[3]

Рис.А.4.”Modern Art Museum of Fort Worth” 1997-2003[3]

Рис.А.5."Koshino House" 1979-1984[3]

Метод подвійної медіації в архітектурі Й.Утзона: поєднання індустріальних конструкцій з локальним контекстом, описані в роботах Фремптона

Рис.А.6."Bagsvaerd Church" 1976[2]

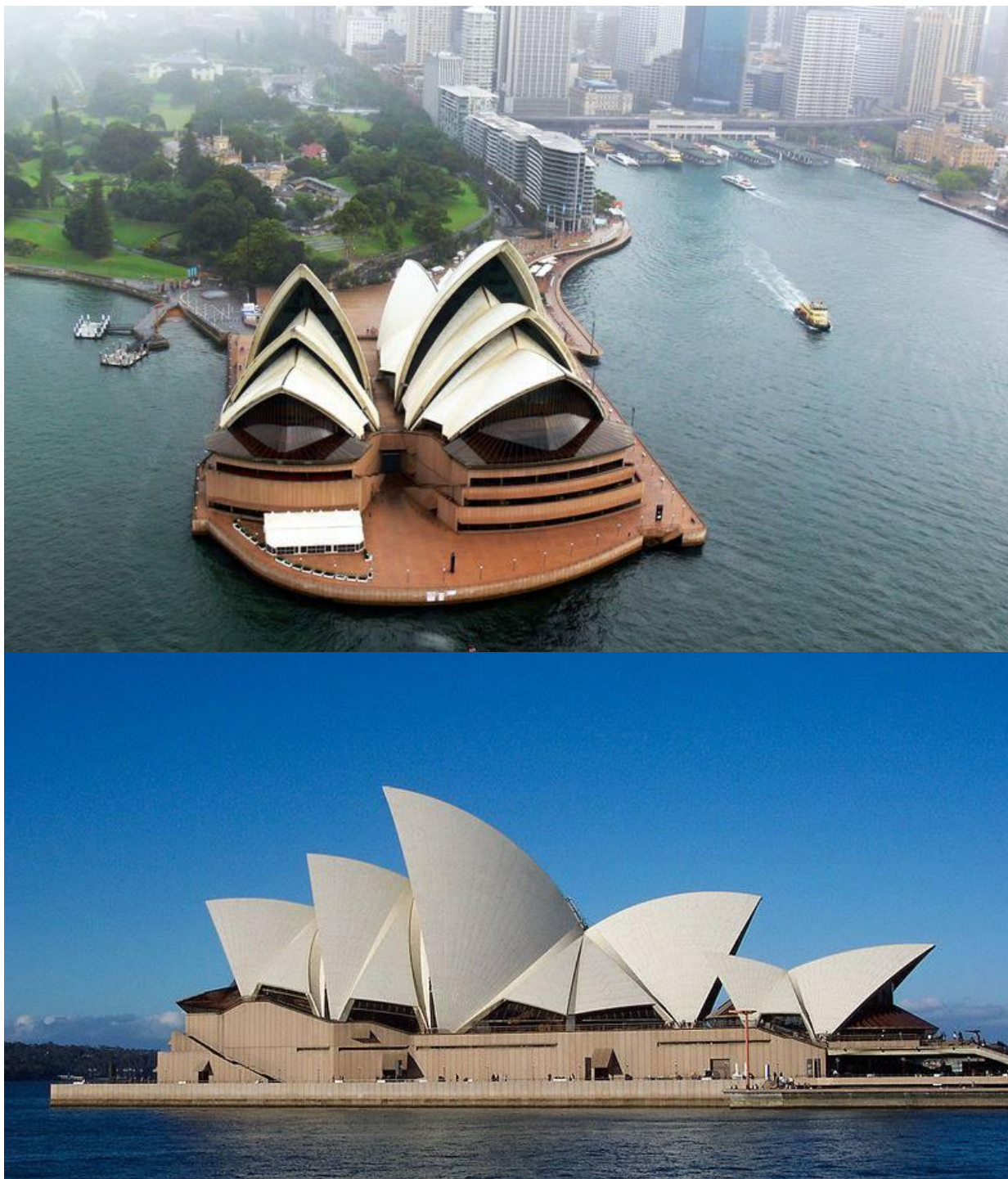

Рис.А.7.“The Sydney Opera House” 1973[2]

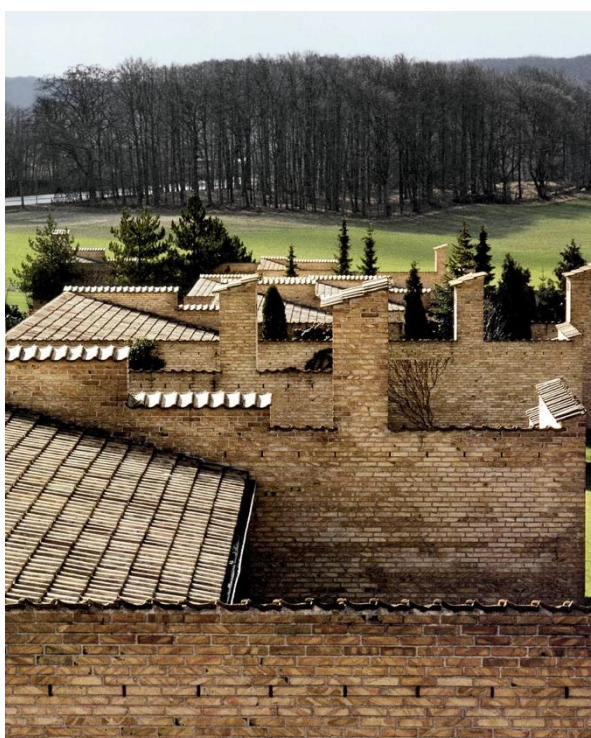
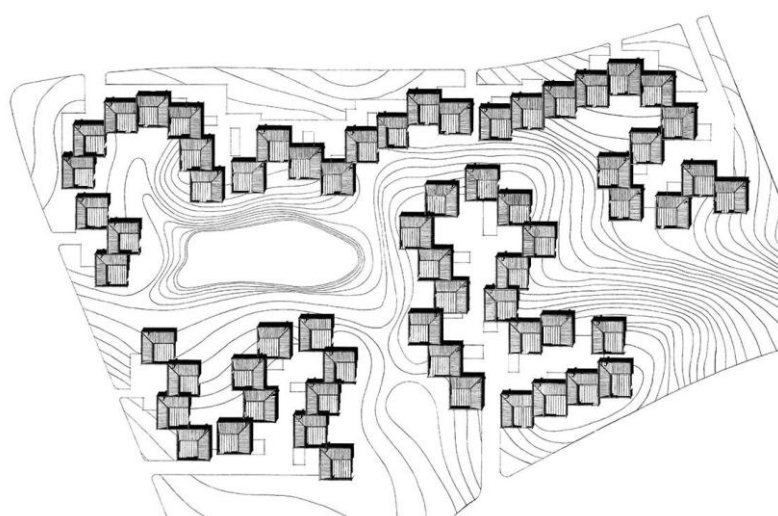

Рис.А.8. "Kingo Houses" 1956-1960[1]

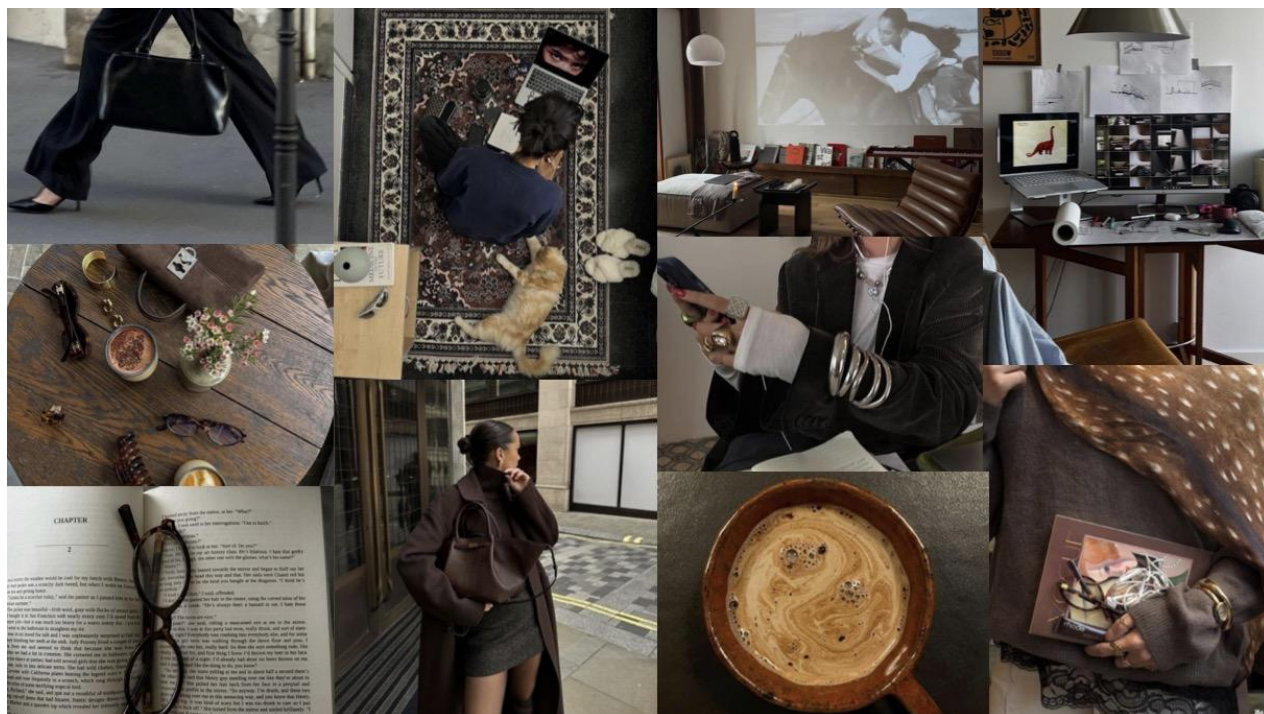
Додаток Б

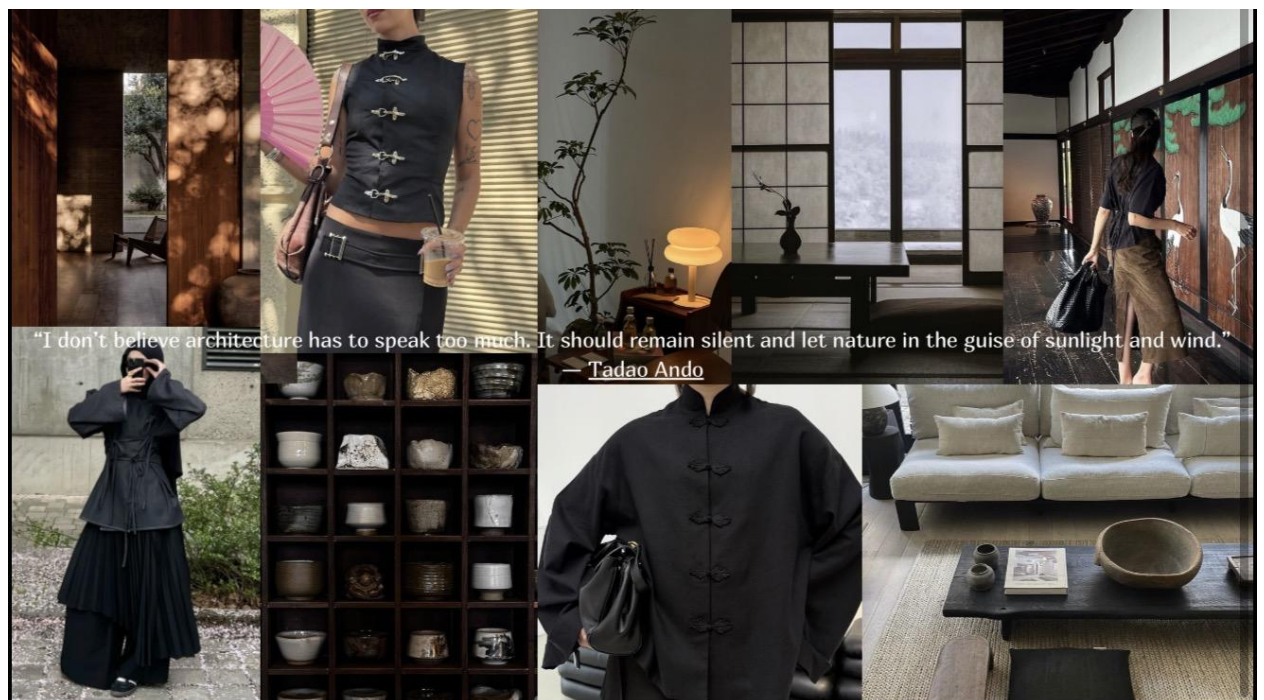
Трендборд в стилі джапанді

Додаток В

Колаж споживача

[illegible]

Додаток Д

Конфекційна картка матеріалів колекції

№ з/п	Призначення матеріалу у виробках колекції	Найменування матеріалу, вид переплетення	Волокнистий (сировинний) склад, %	Поверхнева густина, г/м ²	Зразок матеріалу (фото)
1	Основний матеріал	Костюмна тканина (габардин, саржеве переплетення)	80% поліестер, 20% віскоза	200 – 290	
2	Основний матеріал	Стретч-сітка (трикотажне основов'язане переплетення)	95% поліестер, 5% еластан	70 – 120	
3	Основний матеріал	Трикотажне полотно (кулірна гладь)	85% віскоза, 15% еластан	180 – 240	
4	Основний матеріал	Костюмна сумішева тканина	66% поліестер, 30% віскоза, 4% еластан	150 – 220	

Фотосесія авторської колекції

